

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE LA CORPORACIÓ

Identificació de la sessió

Número: 5/2010

Dia: 10 de maig de 2010

Horari: de 20.05 a 23.20

Lloc: Saló de Sessions de la Casa Consistorial de Manresa

Caràcter: extraordinari

Assistents

President

Josep Camprubí Duocastella

Tinents i tinentes d'alcalde

Ignasi Perramon Carrió

Núria Sensat Borràs

Àngels Mas Pintó

José Luis Irujo Fatuarte

Aida Guillaumet Cornet

Joan Vinyes Sabata

Alain Jordà Pempelonne

Regidors i regidores

Sònia Díaz Casado

Mar Canet Torra

José Luis Buenache Catalán

Josep Maria Sala Rovira

Maria Rosa Riera Montserrat

Alexis Serra Rovira

Imma Torra Bitlloch

Maria Mercè Rosich Vilaró

Miquel Davins Pey

Josep Maria Subirana Casas

Moisès Fargas Santaulària

Alba Alsina Serra

Xavier Rubio Cano

Xavier Javaloyes Vilalta

Domingo Beltran Arnaldos

Adam Majó Garriga

Secretari

José Luis González Leal

Interventor

Josep Trullàs Flotats

Absents

Regidors

Albert Pericas Riu

Ordre del dia

1. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP sobre la manca de planificació i control, la improvisació i mala gestió de l'obra del projecte de La Reforma.
2. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP de l'acord referent al conjunt i cúmul d'incompliments i modificacions del projecte de La Reforma.
3. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP sobre el perjudici econòmic per a la ciutat de Manresa respecte als actors intervinents del projecte de La Reforma.
4. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP respecte a les responsabilitats polítiques i tècniques a exigir, com la realització de canvis organitzatius a l'Àrea de Territori com a conseqüència del desenvolupament del projecte de La Reforma.
5. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenta el Grup Municipal de la CUP sobre el reconeixement que les previsions en què es va basar l'aprovació del projecte d'aparcament a la plaça de la Reforma eren errònies.
6. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals del PSC, ERC, ICV-EUiA, CiU, PPC i CUP, sobre les obres de la plaça de la Reforma.

Desenvolupament de la sessió

1. **Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP sobre la manca de planificació i control, la improvisació i mala gestió de l'obra del projecte de La Reforma.**

El secretari presenta el dictamen dels Grups municipals de CiU, PPC i CUP, que es transcriu a continuació:

“Atès que el projecte de remodelació de la plaça de la Reforma es va treure a concurs amb poca definició i amb mancances reconegudes fruit d'unes eleccions municipals, com ho demostra el fet que ha necessitat dues correccions com la modificació de la cota d'accés a l'aparcament i la supressió de la utilització d'aquest aparcament per part dels autobusos que, incomprensiblement, eren errònies en el projecte inicial.

Atès que la magnitud de la modificació d'aquestes deficiències ha resultat ser important com ho mostra l'augment del valor econòmic del projecte actual respecte a l'avantprojecte inicial.

Atès que s'han produït diverses modificacions del pla d'obra per part dels serveis tècnics d'urbanisme de l'Ajuntament amb els corresponents retards. Algunes d'aquestes modificacions han representat un canvi de criteri important en el plantejament de l'obra, cosa que posa de manifest una falta de control sobre una actuació urbanística de molta envergadura,

Atès que treure a la llum pública tota aquesta problemàtica no ha fet millorar el projecte per part de l'Ajuntament que a més, ha aprofitat un buit legal per evitar demanar informes a Patrimoni tot i afectar un edifici històric i emblemàtic de la ciutat com ho és la Basílica de la Seu.

Atès que l'Ajuntament s'ha mostrat aliè al gran impacte visual que pot provocar l'obra i que ha estat denunciat sovint per la opinió pública.

Atès que tot el procés fa pensar en una manca de criteri per part de l'Ajuntament sobre els objectius que persegueix l'obra, l'evolució de les diferents propostes de projecte, la falta de seguiment de tot el procés i una gestió deficient del projecte.

Els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP proposem l'adopció del següent

ACORD

UNIC.- Reconèixer que en tot el projecte de disseny i remodelació de la plaça de la Reforma s'han produït mancances de planificació i control, s'ha actuat amb improvisació i el seguiment i la gestió d'obra han resultat insuficients.”

2. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP de l'acord referent al conjunt i cúmul d'incompliments i modificacions del projecte de La Reforma.

[El secretari presenta el dictamen dels Grups municipals de CiU, PPC i CUP, que es transcriu a continuació:](#)

“Atès que l'Ajuntament va acceptar dues grans modificacions del projecte inicial com eren la modificació de la cota d'accés a l'aparcament i la supressió de la utilització de l'aparcament pels autobusos.

Atès que aquestes modificacions no van ser informades als grups de l'oposició malgrat el projecte havia estat aprovat amb “bona part” amb el seu suport.

Atès que les dues modificacions es van acceptar tramitar com a dos projectes separats malgrat corresponien a un mateix projecte inicial

Atès que l'Ajuntament permet a la concessionària iniciar les obres de l'aparcament malgrat no disposar encara del projecte d'urbanització de la plaça incomplint novament el contracte.

Atès que l'empresa concessionària no compleix els terminis fixats ni per presentar el projecte ni per la realització de l'obra i tot i això l'equip de govern no li aplica cap sanció i per tant no exerceix la seva autoritat per assegurar el compliment del contracte establert.

Atès que el fet de no disposar del projecte d'urbanització de la plaça provoca retards i sobre costos.

Atès que l'equip de govern també és responsable del retard de les obres a causa de la manca de decisions o bé de decisions inadequades tal com l'equip de govern mateix ha reconegut tot i que només els ha xifrat en 8 mesos

Els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP proposem l'adopció del següent

ACORD

Reconèixer la responsabilitat de l'equip de govern en la llarga llista d'incompliments produïts al llarg del procés de disseny de l'obra i en la part d'obra realitzada fins ara.”

3. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP sobre el perjudici econòmic per a la ciutat de Manresa respecte als actors intervinents del projecte de La Reforma.

[El secretari presenta el dictamen dels Grups municipals de CiU, PPC i CUP, que es transcriu a continuació:](#)

“Atès que al llarg del procés de realització de les obres de la plaça de la Reforma s'han produït modificacions importants com a conseqüència de les deficiències de l'avantprojecte.

Atès que aquestes modificacions han encarit substancialment el preu de l'obra.

Atès que els successius retards produïts en l'execució de l'obra han provocat que fins i tot, una subvenció europea que anava destinada a aquesta obra s'hagi hagut de destinar a un altre projecte i per tant ha generat més cost al projecte.

Atès que a dia d'avui el sobre cost s'ha d'estimar en 3,6 milions d'euros donat que cal afegir l'IVA no es pot repercutir a tercers.

Atès que a dia d'avui no s'han aclarit encara aspectes com ara: la sanció que l'Ajuntament posarà a l'empresa pel seu retard en l'execució de l'obra o com es finançarà el mur del passeig del riu.

Atès que no ens consta que s'hagi fet cap valoració de l'increment dels aprofitaments derivats de l'augment de la superfície comercial.

Atès que no s'ha arribat a una situació d'equilibri en les concessions donades a l'empresa sobre l'explotació de la zona blava i de la gestió de la grua municipal.

Atès que la modificació de la zona blava pot suposar un increment de places de la zona blava per finançar part del sobre cost i per tant s'utilitzarà la zona blava com a mecanisme recaptador i no per millorar la mobilitat de la ciutat.

Atès que segons la informació de la que disposem en aquests moments el sobre cost de l'obra avui dia és de 3,1M€ als quals cal afegir encara el 16% d'IVA o fins i tot més a partir del més de juliol

Els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP proposem l'adopció del següent

ACORD

Reconèixer el greu perjudici econòmic que ha produït a la ciutat com a conseqüència de les decisions errònies que ha anat prenent l'equip de govern al llarg del desenvolupament de les obres de la plaça de la Reforma”

4. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP respecte a les responsabilitats polítiques i tècniques a exigir, com la realització de canvis organitzatius a l'Àrea de Territori com a conseqüència del desenvolupament del projecte de La Reforma.

El secretari presenta el dictamen dels Grups municipals de CiU, PPC i CUP, que es transcriu a continuació:

“Atès que tot el desenvolupament de l'obra de la plaça de la Reforma han provocat modificacions del projecte que han posat de manifest una falta de planificació i una manca de control sobre tot el procés.

Atès que en el llarg període que fa que dura aquesta obra s'ha constatat una gran improvisació que ha provocat perjudicis a la ciutat

Atès que s'han produït incompliments i mancances de gestió que estan portant un greu perjudici econòmic per a la ciutat

Atès la greu manca de control polític en la fiscalització i seguiment per part del Govern municipal, del projecte de la Reforma, que ha suposat un greuge per al conjunt de la ciutat, per la qual cosa i atenent al conjunt de conclusions aportades, se'n deriven responsabilitats polítiques per part de la regidora d'urbanisme.

Atès que és l'Alcalde de la ciutat el responsable últim de complir i fer complir les responsabilitats polítiques del seu equip de govern i les responsabilitats tècniques que té atorgat aquest Ajuntament

Atès que s'han mostrat grans mancances tant a nivell de decisions polítiques com tècniques

Els Grups Municipals de CiU, PPC i CUP proposem l'adopció del present

ACORD

1. Que l'Alcalde faci complir les responsabilitats polítiques que recauen en la regidora d'urbanisme.
2. Reorganitzar l'àrea de Territori.
3. Fer assumir responsabilitats tècniques per part del màxim responsable tècnic del seguiment del projecte de la Reforma.
4. Valorar la creació d'un consell assessor d'urbanisme on hi pugui haver representants d'altres administracions públiques, corporacions, associacions i altres entitats de la societat civil que puguin estar informats de les diferents

etapes de processos amb una repercussió ciutadana elevada i ajudin a deliberar sobre temes urbanístics de la ciutat.”

5. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenta el Grup Municipal de la CUP sobre el reconeixement que les previsions en què es va basar l'aprovació del projecte d'aparcament a la plaça de la Reforma eren errònies.

El secretari presenta el dictamen del Grup municipal de la CUP, que es transcriu a continuació:

“Atès que no es van tenir prou en compte les dificultats del subsòl on s’ha construït l’aparcament.

Atès que no es va calcular correctament el temps necessari per tirar endavant una obra d’aquestes característiques.

Atès que hi havia alternatives molt menys costoses tant des del punt de vista econòmic com de l’impacte ciutadà.

Atès que el fet que només una empresa optés a la concessió i que aquesta incomplís els primers terminis als que s’havia compromès havien de fer pensar que, efectivament, el projecte era excessiu i poc realista.

Atès que els costos finals de l’obra seran molt superiors als previstos inicialment.

Proposo al Ple l’adopció del següent

ACORD

Es reconeix que el projecte de construir un aparcament a la plaça de la Reforma era poc realista i fonamentat en previsions errònies.”

6. Dictamen per a l'aprovació, si escau, que presenten els Grups Municipals del PSC, ERC, ICV-EUiA, CiU, PPC i CUP, sobre les obres de la plaça de la Reforma.

El secretari presenta el dictamen dels Grups municipals del PSC, ERC, ICV-EUiA, CiU, PPC i CUP, que es transcriu a continuació:

“L’actuació de la Reforma és estratègica per assegurar la millora de l’accessibilitat a l’entorn de la part sud de la ciutat i per contribuir, així mateix, a la revitalització del nucli antic d’acord amb els criteris fixats al Pla integral de revitalització del nucli antic (PIRNA)

Per decidir la proposta d’ordenació es van seguir diversos processos participatius (concurs d’idees, exposició ciutadana, presentacions i debat) per tal de definir la millor proposta tenint en compte el context i els objectius.

Els Grups Municipals de PSC, ERC, ICV-EUiA, CiU, PPC i CUP atenent al criteri i acord subscrit en la Comissió Inf. Esp. de les Obres de la Plaça de La Reforma de

presentar a la sessió de Ple Extraordinari el document de consens de les conclusions elaborades, proposem l'adopció del següent

A C O R D

1. La dificultat de l'actuació hauria d'haver comportat un planteig més acurat del disseny de la concessió, partint d'un estudi de costos fonamentat en un projecte constructiu perfectament definit. En futures actuacions d'aquestes característiques caldrà partir d'un document tècnic on es fixin de manera concreta els costos.
2. La complexitat de l'actuació hauria d'haver comportat un seguiment més exhaustiu del seu desenvolupament per part de l'equip de govern, fent ús dels instruments previstos en el plec des del moment dels seus primers incompliments, és a dir, ja en la fase de redacció del projecte, sense esperar a la finalització de les obres.
3. L'actuació de la Reforma és una actuació ambiciosa que canvia molt el paisatge urbà d'aquest sector. Els retards excessius i el fet de tenir les obres tant temps sense acabar, ha creat malestar i una mala imatge de l'actuació, agreujada pel fet de no haver sabut explicar els motius d'aquests retards. Malgrat això, el resultat final ha de suposar una millora molt important tant en l'accessibilitat al nucli antic, com en la reformulació de la plaça de la Reforma i en la determinació d'una proposta de solució definitiva per l'accés a la façana principal de la Seu. “

L'alcalde proposa fer el debat conjunt dels dictàmens i la seva votació per separat.

El senyor Majó Garriga diu que des del GMCUP l'any 2002 i el 2005 ja es va dir que aquesta obra els semblava un error, que construir un aparcament subterrani en un espai de roca massissa, tindria uns costos, tant econòmics com de durada de les obres, amb repercussions i molèsties per al veïnat que no justificaven la iniciativa.

Contràriament al que s'ha dit des de l'equip de govern o des de l'Àrea d'Urbanisme, sí que hi havia alternatives. S'hauria pogut construir un aparcament en vertical aprofitant el desnivell de la muralla, darrere la plaça Montserrat o darrere l'hotel, o fins i tot un aparcament també en vertical on hi ha actualment l'aparcament de la Renfe.

Els aparcaments verticals, a diferència dels soterranis, són més ràpids de construir i més barats i si algun dia no interessen es poden enderrocar perquè el cost és menor. Creu que a Manresa hi ha obsessió en fer aparcaments soterranis que tenen un millor efecte visual, però que tenen un cost superior. En altres països es fan aparcaments en vertical, com aquí als aeroports, i el resultat és molt millor tenint en compte els costos econòmics i de repercussió en la vida de la ciutat.

Es va decidir tirar endavant el projecte i el cert és que després hi va haver nous avisos que aquest era un projecte erroni.

Diu que en la fase de concurs per adjudicar l'obra a la fase final només hi va arribar una sola empresa i que això ja hauria hagut de fer pensar que el projecte potser no era tan ben pensat ni engrescador si només una empresa s'atreveia a tirar-lo endavant.

Posteriorment quan s'adjudica l'obra els primers terminis que ha de complir la mateixa empresa, que són que al cap de 4 mesos ha de presentar el projecte executiu, els incompleix amb escreix, ja que en tarda 14, i per a la urbanització de la plaça 62 mesos.

Aquests avisos ja haurien d'haver fet pensar que les coses anaven malament i en aquells moments quan la nau encara era a port, quan encara no s'havia començat a enderrocar, llavors era el moment de repensar-ho i d'aturar el projecte.

Des del punt de vista del GMCUP l'excés d'orgull de l'equip de govern, que havia fet una aposta política i una aposta de projecció pública molt forta amb aquest projecte, els va fer perdre el nord, malgrat que els avisos de desastre eren prou clars perquè els volgués escoltar.

Es tira endavant l'obra malgrat que només es presenta una empresa, que des del primer moment incompleix les seves obligacions, i un cop s'inicien les obres i la vella plaça ja no existeix, tornar enrere ja és impossible perquè no hi ha una empresa que substitueixi la que ho està fent malament, perquè el cost d'indemnització que suposaria fer-se enrere hauria estat molt més alt.

L'Ajuntament i la ciutat estan en mans d'aquella empresa que fa exactament el que li dóna la gana, que marca els ritmes i les condicions com ha volgut i és el que ha estat fent fins a dia d'avui, sis anys després de l'inici de les obres l'any 2004. Si aquí ja es començaven a fer les obres malament, a més a més s'hi afegeixen problemes de deficiències internes.

L'avantprojecte en què es basa l'obra és precari, molt deficient i per tant els projectes executius que es presenten també ho són i l'Ajuntament, a posteriori, ha d'anar afegint-hi modificacions que encareixen l'obra i que la retarden, per tant, l'error conceptual del projecte, un error que no és exclusiu de l'equip de govern sinó que va comptar amb el suport dels grups municipals de CiU i PPC, que van aprovar tant el projecte inicial com la concessió a EYSA.

Un cop iniciat el projecte aquests errors de plantejament, aquest avantprojecte deficient fa que s'hagin d'introduir modificacions posteriors que encareixen l'obra i la retarden.

Parla també de la deficient gestió de la informació, ja que en el moment en què es planteja l'inici de l'obra l'Ajuntament en un cartell informa que l'obra durarà 18 mesos. Ja en aquell moment la CUP va dir públicament que era impossible que en aquest període l'obra estigués acabada i que tothom sabia que duraria més. Malgrat tot, l'Ajuntament insisteix que l'obra només durarà 18 mesos i aquí, per al GMCUP, ja es comença a enganyar la gent, perquè si des de la CUP ja es donaven compte que això tardaria molt més, els tècnics i els polítics que porten la iniciativa en aquest camp, també se n'haurien d'haver adonat.

A mesura que l'obra es va retardant i encarint, tampoc s'explica a la ciutadania, als veïns, als comerciants de la zona, el per què i com d'aquest retard i encariment.

Aquesta és la gènesi de tot plegat, una obra mal concebuda, en què es fa una concessió a una empresa que des del primer moment incompleix i que fa anar a l'Ajuntament, i de retruc a la ciutat, a remolc de les decisions arbitràries d'aquesta empresa i al ritme que li sembla convenient.

Al GMCUP també li agradaria contextualitzar aquest projecte en l'àmbit en què s'inscriu, que és el de la rehabilitació del barri antic.

Des de l'Ajuntament s'ha dit moltes vegades que aquest és el buc insígnia de la rehabilitació del barri. Doncs ara sí que es pot dir que en aquest projecte tampoc s'ha reeixit. La batalla de la rehabilitació al barri antic s'està perdent perquè des del punt de vista del GMCUP, i aquesta obra n'és una bona mostra, s'ha pensat que la rehabilitació del barri antic era bàsicament una qüestió arquitectònica, una qüestió d'obra pública de pedres i s'han menystingut altres factors que influeixen directament.

S'han renovat moltes places i carrers de la ciutat amb el cost de tenir un barri durant 20 anys constantment en obres, unes obres que també han provocat que veïns o comerços marxin, i que de vegades no s'ha tingut en compte l'efecte negatiu de l'obra pública en sí mateixa que, quan cal és necessària i s'ha de fer, però que té unes repercussions que des del seu punt de vista no s'han tingut prou en compte. S'ha actuat molt concretament en el tema de l'obra pública, però en canvi no s'hi ha aportat cap nova activitat pública que generi activitat i ocupació.

Els jutjats i el conservatori de música no són noves activitats del barri antic, ja hi eren fa vint anys i ara estan en una nova ubicació física, per tant no s'han portat noves activitats al barri. Altres que s'haurien pogut portar es va preferir portar-les al Palau Firal, tal com va comentar en el darrer ple, o per exemple, s'han decidit portar en un edifici que pertany a una joieria manresana molt famosa a la carretera de Vic, en comptes de portar-ho al barri antic.

Des de l'Ajuntament no s'han portat projectes que generin ocupació i activitat al barri i en canvi s'ha fet una competència deslleial al propi nucli antic perquè s'ha apostat per créixer per la perifèria de la ciutat, fent que molts veïns i veïnes del barri marxessin perquè l'oferta fora del barri ha augmentat moltíssim.

Tant en promocions privades com públiques l'Ajuntament ha fet la competència al nucli antic afavorint que es buidi, i encara ara és el barri de la ciutat amb més edificis buits i amb una densitat de població més baixa.

El GMCUP, i segurament serà el primer cop que ho fa des que és en aquest Ajuntament, votarà favorablement tots els dictàmens, la majoria dels quals queden explicats de la intervenció que ha fet fins ara, però n'hi ha un en què sí que voldria fer un especial incís, és en el que es demanen responsabilitats.

En aquest dictamen es demana concretament responsabilitats a la regidora d'Urbanisme perquè entén que hi té una responsabilitat superior perquè té aquesta tasca concreta, però també és compartida per tot l'equip de govern i pels grups que hi van donar suport. Aquesta és una obra d'una inversió elevadíssima i d'uns esforços i una projecció pública enormes i per tant la responsabilitat no recau ni a una sola regidora i regidoria, sinó a tot l'equip de govern i a tots els grups municipals que li donen suport.

El GMCUP entén que la responsabilitat política és de tots aquests grups municipals i qui n'ha de demanar, ha d'exigir responsabilitats i prendre l'última paraula, són els veïns i veïnes de Manresa quan hi hagi eleccions d'aquí a un any, per tant les responsabilitats polítiques les posen sobre la taula, les discuteixen, però la decisió la té la ciutadania cada quatre anys.

Pel que fa a les responsabilitats tècniques diu que quan en una entitat les coses no funcionen, aquells que han dirigit l'equip, l'entitat, etc. d'alguna manera o altra han de rebre les conseqüències, i això no vol dir que s'hagin de tallar caps ni fer fora ningú, però sí que difícilment a Manresa ningú entendria que després d'aquest cas greu de les obres de la plaça de la Reforma, l'equip d'urbanisme que l'ha conduït i que l'ha

gestionat durant tots aquests anys, restés igual, per tant, entén que és evident que és un clam a la ciutat, que hi ha d'haver canvis, moviments en l'equip que gestiona l'urbanisme d'aquesta ciutat i el GMCUP entén que a Manresa poca gent entendria que aquests canvis no es produïssin en un futur proper.

El senyor Javaloyes Vilalta diu que ja fa anys es va aprovar el PIRNA, el Pla integral de rehabilitació del nucli antic, i que tots plegats eren prou conscients de la urgent necessitat i de la vital importància de l'eina que havien consensuat entitats, ciutadans i partits polítics respecte al nucli antic.

Un dels apartats era la façana sud de Manresa i com poder fer possible l'accés a l'entorn de la ciutat i als veïns i veïnes i a la revitalització del comerç d'aquest entorn. A més, calia afegir sobre la taula un estudi del RACC que determinava la necessitat urgent de la construcció d'un pàrquing, concretament en aquell entorn que avui els porta a aquest Ple.

El GMPPC no vol qüestionar la idoneïtat d'aquell estudi del RACC, ni tampoc la construcció d'un pàrquing, pensa que la decisió era prou fonamentada i la petició de l'àmbit del comerç, veïnal, empresarial i associatiu, així ho requeria, ja que era i és fonamental poder insuflar un alè de millores substancial i important per aconseguir que tot l'entorn del nucli antic assolís una dignitat, amb el temps perduda, una trama viva i heterogènia, i un espai identificatiu dels ciutadans de Manresa.

Diu que ja fa cinc anys d'allò que en un principi havia de durar 18 mesos, massa diferència d'espai-temps per estar satisfet de tot el procés, dels costos que se suporten i que econòmicament resultaran a la ciutat i d'aquells tres objectius comentats anteriorment poc en queda de dignitat, d'una trama urbana viva i poc en queda d'element d'identitat de la ciutadania, si és que no és el de la vergonya i l'estupor, cinc anys i encara no s'ha acabat.

La Comissió informativa especial de les obres de la Reforma, creada a instància dels grups de l'oposició, ha tardat temps, pràcticament un any, i el gruix d'informació que sol·licitava, la seva lectura i els esforços per arribar a entendre una documentació tècnica, feia que es demanés temps per a la seva anàlisi i enteniment.

La lectura i impressió que un es duia de les reunions era que tot era justificable, des dels retards en el projecte d'execució, en el front d'actuació a peu d'obra i que, evidentment, els únics responsables d'aquests retards eren els executors de l'obra, fins que es va demanar la seva compareixença davant la Comissió.

A partir d'aquell moment l'identifiquem com el punt d'inflexió per part d'un grup molt heterogeni i compacte de l'equip de govern. Inflexió ja que es van posar sobre la taula tot un seguit de contradiccions fins a aquell moment omeses, tot un rosari de vivències i experiències que es podrien resumir en una frase del seu cap d'obra en aquell moment, que deia: *"nunca había vivido una obra de tan difícil gestiona"*.

Recorda com a estrany d'aquella jornada el fet que abans de passar a la comissió les tres persones de l'empresa concessionària passessin primer pel despatx d'alcaldia, cosa que va trobar incompreensible i lletja, i en segon lloc el fet que un cap d'obra experimentat fes una declaració amb paraules molt mesurades, amb veu tremolosa i suant copiosament, cosa inexplicable ja que ningú l'acusava de res i l'ambient era de màxima cordialitat.

No intenta treure ferro de la responsabilitat de l'empresa concessionària i de la constructora, sinó constatar que la transparència de tot aquest procés de l'obra de la Reforma, des del seu inici, és viciat i tèrbol.

Inici que arrenca en preperíode electoral i que misteriosament no se sap res fins passats mesos i mesos per a l'aprovació del projecte d'execució inicial, unes obres que s'inicien sense tenir el projecte d'urbanització de la plaça, un projecte d'envergadura del qual s'ha de corregir la cota d'accés de l'aparcament i la supressió de la utilització de l'aparcament per a busos, ja que entren però no donen la volta, un projecte ambiciós que no preveu un mur estratègic i fonamental com és aguantar el vial d'accés al pàrquing perquè no s'enfonsi i vagi al passeig del Riu, un projecte que no tenia prevista la resolució de l'accés al nucli antic com va ser a través del carrer de les Piques, un procés d'obres ple d'accions i actuacions intervencionistes que malmetien reiteradament el desenvolupament de les obres en el seu temps, una obra que algú s'ha atrevit a qualificar de faraònica, de gran envergadura i ambiciosa sí que ho és, i en els seus objectius, que és massa misteriosa en el seu desenvolupament i execució.

Una administració pública representada per un govern municipal no li correspon anar de bon rotlle per la vida, misteriosament, en front d'una empresa privada, que té adjudicada la més important inversió de la nostra ciutat, d'aquells moments en termes econòmics i en temes de planejament i ambició urbanística també. Recorda que el paraigua de la infraestructura es diu PIRNA, que juga amb el sentiment i el consens ciutadà en particular del nucli antic però també de la ciutat en general.

Des del govern i des d'altres àmbits del nou govern s'ha procurat implicar els grups municipals que van donar suport i van votar afirmativament el projecte de la Reforma, donant per fet que són corresponsables dels danys i perjudicis que ha representat i encara representa aquesta obra.

Lamenta haver de dir que el GMPPC no comparteix aquesta opinió i que no és així perquè és molt diferent donar el suport a l'obra, atenent els arguments que ja ha descrit, i una altra a la seva realització i execució i, per tant, seguiment d'aquesta.

No és una acusació, és un fet, la total improvisació en el moment de fer modificacions a l'avantprojecte i posteriorment al projecte, a la manca de previsió i en ocasions la ingerència injustificada, que no seguiment i control, durant el desenvolupament de les obres. Les diverses modificacions del pla d'obra per part dels serveis tècnics amb els grans retards en la presa de decisions, modificacions que han representat un canvi de criteri amb el plantejament de l'obra, fins i tot urbanístic. No és una acusació, és un fet, permetre iniciar les obres sense tenir el projecte d'urbanització de la plaça, l'incompliment reiterat dels terminis fixats ni per a la realització del projecte, ni per a la realització de l'obra, sense cap mena de pressió i sense fer valdre el dret de l'autoritat del contracte establert.

Encara avui no se sap el cost de les obres ni el que representarà econòmicament, però el que sí se sap és que des que es va aprovar ha estat una sagnia econòmica per a la ciutadania de Manresa.

A conseqüència d'aquest procés obert hi ha l'adjudicació dels serveis com el de zona blava que, a poc a poc, alguna cosa ingressava l'Ajuntament al cap de l'any. Des de la nova concessionària, a part d'incrementar significativament el nombre de places, aquest any ha suposat un sobrecost per a la ciutadania de 150.000€.

Cal exigir responsabilitats tècniques i polítiques pels retards i modificacions de l'obra, pels greuges ocasionats a la ciutadania i al nucli antic, i pels greuges morals i econòmics que ha patit el sector comercial i empresarial, per la incidència negativa en

el conjunt de negocis i activitats, a banda de les molèsties de sorolls, pols, inaccessibilitat, foscor, etc.

Qui no ha marxat de la zona és perquè no ha pogut o perquè s'estima massa la seva vida, el seu entorn i el seu barri, malgrat hagi vingut algú a destrossar-ho impunement amb tants mesos de deixar fer que no hi ha pressa.

Es pregunta: A qui li interessa aquesta manera d'actuar? Per què? Com és possible que una obra de 18 mesos es converteixi en una obra faraònica? Per quins interessos? Com és que no s'ha actuat amb fermesa des del principi?

Segueix dient que el resultat dels dictàmens que avui es posen a votació ja està escrit i decidit, però que no només és important aprovar un document que ha estat consensuat per tots, que està signat per tots, dictamen que fa més pinta de voler passar de puntetes, no sigui que algun gerro es trenqui, i que fa més olor a naftalina que a la recerca de solucions futures, amb projectes d'infraestructures i actuacions municipals.

L'únic que aquest ple aprovarà avui serà una mica més d'allò que diuen i al que els tenen acostumats "¡Qué buenos somos, qué bien lo hemos hecho!"

El senyor Serra Rovira diu que aquest és un ple inèdit perquè per primera vegada uns grups de l'oposició han volgut plantejar un tema de tanta importància com és el seguiment i desenvolupament del projecte de la Reforma.

Avui es posen a debat tota una sèrie de conclusions fruit d'una comissió que el que volia era trobar tota la informació possible, atenent a tota una sèrie de demores en el temps i d'incrementos de costos per damunt del que estava plantejat, sobretot perquè hi ha hagut mala maror entre la ciutadania de Manresa que ha provocat que per primera vegada tres grups de l'oposició de signe ideològic tan divers com el GMPPC, la CUP i CIU defensessin una moció en la qual es demanava crear una comissió que en alguns casos se l'ha volgut titllar d'investigació, però que tan sols volia tenir més i major informació per tal d'entendre i comprendre el que estava passant a l'entorn d'un projecte que ja fa uns anys que s'hauria d'haver acabat.

Avui les obres de la Reforma encara estan en dansa i no sap si algú podria afirmar si s'acabaran el mes de juny, tal i com s'ha dit en l'última publicació de finalització de la Reforma.

En el marc d'aquesta comissió és cert que per part de l'equip de govern s'ha donat la informació que s'ha demanat, tot i que també cal dir que fins i tot hi ha informació que de forma sorpresiva ni tan sols el propi equip de govern la tenia, per tant ha estat l'oposició que ha hagut de demanar-la.

Diu també que de la mateixa manera que l'equip de govern no ha posat traves perquè es desenvolupés un ple extraordinari o que es creés una comissió, no és menys cert que l'equip de govern en cap moment va tenir la voluntat ni de crear una comissió, ni de fer un ple extraordinari, oimés també a l'hora de demanar informació han estat els grups de l'oposició. Com recordava el senyor Javaloyes, en alguns casos ha hagut de ser algun grup de l'oposició qui demanés la compareixença de les persones que formaven part de la direcció d'obra i de l'empresa concessionària, cosa que per altra banda, en tota comissió informativa a qualsevol li podria semblar d'allò més lògic.

També diu que si s'ha estat un any és perquè no és fàcil primer demanar tota una sèrie d'informacions, algunes de les quals es van entregar divendres passat, i no és fàcil pair tota aquesta informació que es tenia sobre la taula.

Dels dictàmens de l'ordre del dia d'avui pocs sortiran aprovats, ja que s'ha de parlar de mala gestió pública, d'una suma de desencerts, de desgavells, d'indefinicions, de manca de planificació i de manca d'autoritat per tal que els projectes es desenvolupin amb temps, en ordre i amb el cost tal i com està ajustat en un principi. S'ha de parlar també d'un procés que ha cansat tothom, a aquest grup municipal i a la resta de grups suposa que també, aquest projecte que havia de ser emblemàtic per part de l'equip de govern i segurament pel conjunt de ciutadans ha acabat essent-ho però per altres condicions, un projecte que ha aconseguit matxucar la malmesa autoestima manresana. Avui, després d'anys de veure les obres de la Reforma, de veure aquesta mena de projecte nyap de la Reforma, els ciutadans de Manresa tenen encara l'autoestima una mica més baixa.

Diu que hi ha hagut indefinició en tot el projecte El febrer de 2002 quan es fa l'avantprojecte, vista l'evolució de tot plegat ja es veu que neix absolutament poc definit, cosa que finalment van assumir amb un lleuger punt d'autocrítica, probablement l'equip de govern en tot el procés de seguiment de la reforma ha tingut moltes indefinicions i aquestes indefinicions ajuden a entendre el per què les obres han arribat fins el dia d'avui.

El GMCiU creu que hi va haver precipitació en l'avantprojecte, segurament el govern de torn tenia fets els seus propis càlculs, que segurament eren en base a qüestions electorals molt legítimes, però que evidentment ja diuen que la premsa és mala consellera. En aquest temps entre l'avantprojecte i el temps que passa per tal de definir-lo s'estableixen diversos canvis alguns dels quals són d'un ordre important.

En primer lloc la modificació de la cota d'accés, en la qual es baixa el rasant en un metre i, en segon, la supressió de la utilització de l'aparcament per tal que s'hi ubiquessin autobusos, que després es va veure que no podien girar, però per al GMCiU han estat els constants canvis de criteri, d'actitud i sobretot la tossuderia per part del conjunt del servei d'Urbanisme, els que han abocat que tants canvis hagin portat a aquesta demora en el projecte de la reforma, canvis que com més endavant es veurà, suposaran un increment de costos per part d'allò que s'havia plantejat respecte a la concessió, costos econòmics que pagarà el conjunt de la ciutadania de Manresa en el futur.

Aquest és un projecte ple d'incompliments per totes bandes i una bona administració és aquella que compleix i fa complir els contractes, en canvi aquí hi ha tot un reguitzell d'incompliments en el contracte entre l'Ajuntament de Manresa i l'empresa concessionària EYSA, incompliments de contracte perquè de forma unilateral l'equip de govern decideix no fer d'acord amb allò que diu el contracte, separar els projectes d'aparcament respecte al d'urbanització, incompliment de contracte ja que permet que s'iniciïn les obres d'aparcament sense que el projecte d'urbanització estigui fet. Hauran de passar quatre anys i un mes per tal que es pugui presentar el projecte d'urbanització, per tant, s'està parlant del juny de 2008.

Parlant d'indefinicions, en tot aquest procés de seguiment de les obres, els serveis d'Urbanisme fan diversos canvis pel que fa a les rampes d'accés, a les terrasses, a l'ascensor. L'equip de govern va plantejar canvis en l'ascensor, canvis que van provocar trobar-se d'un dia per l'altre amb una caixa d'ascensor que tapava la visibilitat de la Seu. Si ja hi havia demores i s'estaven produint demores, passaven els mesos i

les obres no avançaven al ritme que tocava, l'equip de govern tenia mecanismes polítics i jurídics per exigir, per condicionar, per fiscalitzar, que les obres poguessin avançar d'una forma més ràpida i aquestes eren les de les multes de 1.450€ per dia de retard en la presentació dels projectes.

L'equip de govern diu que la culpa és de la concessionària, però qui encarrega el projecte no són els ciutadans de Manresa, és l'equip de govern, i es pregunta, amb aquests quatre anys i un mes, que estem sense l'autoritat d'utilitzar la capacitat de sanció, perquè utilitzar la capacitat de sanció serveix per intentar que l'empresa que ha d'estar sancionada realment actuï, avanci i desenvolupi les obres amb una certa rapidesa, no tant perquè la sanció sigui un simple element de finançament de sobre costos. En el moment en què es posen capacitats de sanció és perquè les obres puguin anar avançant. Es pregunta, què feia l'alcalde de Manresa durant aquests quatre anys? Quina és la seva autoritat política per tal d'intentar veure com les obres no avançaven, com passaven els mesos i no es feia absolutament res i si es feia alguna cosa, de poca cosa va servir el fet de la seva poca autoritat política i debilitat davant d'aquesta situació, debilitat no cap a la ciutat sinó en aquest cas cap a l'empresa concessionària.

Es refereix també a un altre tema essencial perquè les arques municipals no estan en el seu millor moment, ja que la situació econòmica actual de tots és coneguda i per als ajuntaments encara més, el que és preocupant és que el producte d'aquesta mala gestió pública i del seguiment i mal seguiment i la manca de control per part d'aquest equip de govern ens trobem amb una situació en aquests moments més que complicada des del punt de vista econòmic, perquè en aquest cas el perjudici econòmic no és només per l'equip de govern, és un perjudici econòmic pel conjunt de la ciutadania de Manresa.

Per què és un perjudici econòmic? Perquè entre d'altres coses en aquests moments hi ha un diferencial de 3,1 M€, de moment, perquè en aquests moments hi ha sobre la taula el tema de la caixa de l'ascensor, que si s'arriba a un acord per redefinir la seva reubicació, és probable que suposi modificacions i increment del cost de l'obra.

En un any de Comissió informativa el GMCiU no sap com es finançaran els 3,1 M€ i això és important que ho sàpiga tothom perquè no són pocs diners, es parla, però no s'ha concretat, que sí que hi haurà una sanció. A data d'avui el GMCiU no té cap estudi tècnic que digui quina sanció es plantejarà a l'empresa EYSA per la seva part de responsabilitat en els incompliments.

A data d'avui no se sap exactament en la part dels increments dels metres comercials que alguns dels canvis van suposar, per tal que s'ho pogués quedar l'empresa EYSA, suposa econòmicament, tampoc no se sap com es finançarà el cost del mur del passeig i si es farà amb càrrec als pressupostos ordinaris, cosa que si es fa suposarà menys recursos per destinar a altres qüestions.

Respecte a la modificació de la zona blava s'especula que un dels plantejaments de trobar un ajust en aquest sobre cost siguin les zones blaves, en quin sentit?, encara no se sap. Es parla d'increment de les places, es parla de canviar percentatges d'arribar als beneficis, però és evident que les zones blaves estan pensades per a una millor rotació dels vehicles en qualsevol municipi. Malament anirem si s'utilitza la zona blava per tapar forats econòmics fruit d'una mala gestió d'un equip de govern. Si serveix per a la rotació no serveix per a recaptar, per recaptar de tots els que utilitzen la zona blava, una de les més cares del conjunt de l'Estat, en alguns casos per sota únicament de la ciutat de Barcelona.

L'equip de govern no ha estat capaç de controlar ni l'inici, ni el seguiment, ni els incompliments, i no sap la factura que això li suposarà a la ciutadania de Manresa, i això és irresponsable, incomprensible i és injust pel conjunt de la ciutadania.

Pel que fa al dictamen núm. 4 el GMCiU va insistir a reclamar, perquè entén que no pot haver-hi cap altra sortida, que hi hagi responsabilitats polítiques per part de qui les té que és l'equip de govern, però qui les ostenta en primer terme és l'alcalde de Manresa que és qui té la responsabilitat, però és evident que hi ha unes responsabilitats directes i aquestes també recauen en la regidora d'Urbanisme. És evident que tot això ens ha de fer pensar en l'evolució de la responsabilitat tècnica i avui també s'ha de sortir d'aquest Ple extraordinari amb alguna responsabilitat perquè quan les coses es fan mal fetes en una empresa es demanen responsabilitats. També és evident i consta en el dictamen que a l'Àrea d'Urbanisme li cal una reorganització i com diu el dictamen és urgent una reorganització de l'Àrea d'Urbanisme.

Per últim, el GMCiU defensa que per al conjunt d'obres que afectin en matèria urbanística, es creï un Consell Assessor d'Urbanisme, que sigui un òrgan deliberatiu per veure l'evolució de les obres de la trama urbana de Manresa.

La senyora Mas Pintó diu que la Reforma és una actuació que s'inicia l'any 2000, actuació que es planteja amb una estratègia molt més àmplia en relació a la façana sud que preveu, per una banda, la millora de l'accessibilitat al nucli antic i sobretot al centre comercial, amb la disposició d'un aparcament que està situat de manera estratègica i que es preveu connectat a través del carrer Alfons XII, la millora de la mobilitat també a l'entorn de la façana sud a través del canvi de traçat del passeig del Riu, la disposició d'una sèrie d'equipaments a aquest extrem del nucli antic amb la finalitat de dotar nous usos en aquesta zona que en aquells moments, a finals de la dècada dels 90, estava abocat a una pèrdua de població i d'activitats, al tractament de la zona sud amb zones capaces de dialogar amb els monuments tradicionals, les intervencions els nous equipaments que es plantegen tenen una arquitectura agosarada perquè la façana sud és un element agosarat de la ciutat de Manresa. També es pretén resoldre l'assignatura pendent que tenia l'accés monumental a la Seu i com a últim objectiu era el tractament del Parc del Cardener amb la seva ampliació i la millora de la connexió amb la ciutat.

La Reforma és un més d'aquest cúmul d'actuacions que es plantegen a la vora sud de la ciutat l'any 2000 i que després queden englobades al PIRNA, que s'aprova una mica més tard, amb la finalitat de dotar tot un conjunt d'instruments que revitalitzin aquesta zona de la ciutat. El PIRNA no és només un element que es basa en les actuacions de caràcter físic com deia el senyor Majó sinó que precisament té una bateria d'actuacions que abasten molts àmbits, des de l'habitatge fins al reforç comercial.

És evident que l'àmbit físic, la rehabilitació dels espais físics pren una importància molt cabdal, i sobretot a partir de la subvenció del Pla de Barris perquè basa la seva estratègia de regeneració d'espais urbans a través sobretot de la incidència que la regeneració física dels espais públics té sobre aquests espais urbans, però en qualsevol cas la estratègia de revitalització del nucli antic que planteja el PIRNA va una mica més enllà que no la mera intervenció en els espais físics d'aquest àmbit de la ciutat. Una altra cosa és que pugui haver estat més o menys reeixit.

L'actuació de la Reforma no es dissenya d'una manera alegre, sinó que se sustenta sobre diversos treballs. Primer sobre estudis de mobilitat i d'aparcament i també sobre

propostes d'ordenació que són àmpliament discutides tant a l'Ajuntament com amb la ciutadania. Els estudis d'aparcament, que també n'ha parlat el senyor Javaloyes, el que plantegen és la necessitat de situar un aparcament en aquesta vora sud perquè és un entorn molt accessible des de l'exterior de la ciutat però també molt accessible al centre comercial del nucli antic i d'altra banda aquest mateix estudi planteja el que serà la futura estratègia de la concessió de l'aparcament, a través de les propostes que fa en relació a la zona blava i que després tindran una conseqüència tant en el disseny de la concessió com també en tota la discussió que es fa sobre aquesta concessió després d'aquest llarg període d'obres.

La proposta d'ordenació no surt tampoc caiguda del cel, sinó que es basa a través dels mitjans que es tenen, que són encarregar a una sèrie de gent que plantegi propostes sobre aquest conjunt d'actuacions que es plantejaven en aquesta façana sud. Això es va elaborar a través d'un concurs, es van fer cinc propostes que van estar exposades, i es van discutir en molts entorns.

En l'actuació de la Reforma no s'hi han escatimat esforços, sobretot en el seu disseny sinó que s'hi ha apostat fort i s'hi han abocat tots els mitjans possibles o els que han sabut utilitzar per tal d'aconseguir un resultat adequat a aquests objectius i a aquest entorn.

D'altra banda, l'actuació de la Reforma es planteja a través d'un finançament que en el seu moment no representés endeutament municipal, per una banda hi ha dos elements, l'aparcament i la plaça.

És evident que l'aparcament és un element que a través d'una concessió, tal com s'havia fet a la Porxada, surten els números, però el fet d'introduir-hi, de voler ser agosarat i voler-hi introduir no tan sols aquesta resolució de l'accessibilitat a la vora sud de la ciutat, sinó també replantejar tot aquest accés al monument més emblemàtic com és la Seu, planteja que evidentment es tracta d'una actuació que és molt més costosa i que no es pot finançar per la mera concessió d'un espai d'aparcament.

En aquest punt és on entren les recomanacions del RACC a l'hora de determinar que la concessió de zona blava també vagi unida en aquesta concessió global. No es tracta d'aconseguir que la zona blava pagui aquesta intervenció, és evident que sí que la paga, però aquest no és només l'objectiu, sinó que l'estudi de l'aparcament que s'havia fixat, el que plantejava és que calia potenciar la zona blava de cara a millorar la mobilitat i també l'aparcament al centre de la ciutat i que això podia representar un finançament per a aquesta actuació que la ciutat plantejava en aquest entorn.

La concessió es planteja a través de la zona blava, a 15 anys, amb un augment progressiu de tarifes els primers 5 anys, també s'estableix un mínim garantit del 55% de 654 places, i estableix que l'excés sobre el mínim garantit, el 90% dels guanys vagi a l'Ajuntament i el 10% va a la concessionària. En el finançament de la plaça també intervé la concessió d'aquest local comercial i s'adscriu també la grua, la gestió de la qual no suposa ni benefici ni despeses.

Diu que cal parlar d'aquest finançament i d'aquesta concessió perquè creu que aquest plec que es va aprovar l'any 2003 va ser un plec treballat, de la mateixa manera que es va treballar tota la fase d'ordenació a través del concurs, el plec també va ser treballat i no es pot dir que es vagi fer a corre-cuita, tal com s'afirma algunes vegades, sinó que precisament perquè va ser molt treballat va costar molt de portar endavant.

A partir d'aquest plec es posa en marxa tota la concessió. Algú ha dit que en veure la gent que participava en el concurs ja hauria d'haver fet pensar que l'actuació era una actuació perillosa o amb un cert risc.

És evident que no és una actuació senzilla perquè aquí ens hi jugàvem molt, no tan sols de finançament sinó també pel que fa a la ciutat, però era una actuació que va semblar que una de les ofertes que es plantejava, que s'havia presentat, complia gairebé tots els requisits i es va agafar amb una certa il·lusió. Tots els projectes són difícils i més aquest de la Reforma, que intenta resoldre una assignatura pendent de la ciutat des de fa dècades, sinó fa un segle, i totes les coses difícils requereixen un esforç, un treball, i totes s'han d'anar encarrilant i totes tenen determinats problemes. No hi ha res perfecte que surti d'entrada sinó que les coses s'han d'anar encarrilant respecte al procés que va seguint.

Des d'un primer moment ja es va veure que part de les premisses que hi havia a l'avantprojecte que havia presentat l'empresa no s'ajustaven amb els requeriments futurs de la ciutat.

Diran que això va ser un error, ja sigui a l'avantprojecte o que potser va ser un error veure-ho en aquell moment determinat, però es pregunta si no hauria estat més error no veure aquestes problemàtiques i haver-les portat fins el final. No hauria estat més error mantenir l'espai d'aparcament fins el final i després veure que els cotxes no entraven o potser entraven però no sortien? No hauria estat més error no plantejar el desnivell del recorregut del Passeig del Riu?

És evident que això va tenir una certa incidència, com moltes de les decisions que ha pres l'Ajuntament, però en la Comissió d'avaluació de la Reforma, si precisament s'ha volgut fer èmfasi en alguns apartats, és veure o definir quina ha estat la incidència real de l'Ajuntament o dels tècnics de l'Ajuntament en l'evolució de l'actuació de la Reforma.

No defugirà que hi ha determinades decisions que han afectat en el retard de les obres, però aquestes són fàcilment quantificables perquè provenen o han determinat un increment del cost que ha suposat també un endarreriment de l'obra, però es fa difícil justificar que tots els retards de la Reforma hagin estat per decisions municipals, alguns sí però no tots. Diran sí potser no són decisions municipals però hi ha hagut una inoperativitat de l'Ajuntament a l'hora d'exigir responsabilitats i és cert, a l'últim dictamen que es presenta avui s'assumeix que possiblement el fet de no haver aplicat les determinacions que el plec de clàusules fixava pels endarreriments de l'obra, ha pogut tenir una incidència amb què aquests endarreriments s'hagin fet molt més llargs dels que calia esperar. Això no se sabrà mai perquè com que no s'ha fet no sabran si el fet d'aplicar sancions hagués alleugerit l'obra.

Diu que el senyor Javaloyes ha explicat una mica una pel·lícula sobre com va ser la compareixença dels representants d'EYSA i del tècnic que portava l'obra a la Comissió. Creu que és una pel·lícula perquè sí que evidentment es notaven nerviosos i sí que van plantejar els seus arguments, evidentment la seva feina és atribuir tots els retards a decisions de l'Ajuntament, però no es pot oblidar que la competència, tant de la redacció dels projectes, com de l'execució de l'obra, és de la concessionària.

Si el projecte d'urbanització ha tardat 62 mesos a presentar-se des de l'inici, segurament és perquè l'Ajuntament potser no ha punxat prou la concessionària, però també és cert que el que tenia la responsabilitat de lliurar-lo és la pròpia concessionària i que si aquest retard en la redacció del projecte, segons la concessionària li ha reportat endarreriments en l'obra, és el seu problema també, aquests endarreriments si vénen d'una cosa que era competència seva evidentment és el seu problema.

Pel que fa al senyor Serra, que ha fet referència també als darrers canvis introduïts dintre del projecte fent referència a la introducció de l'ascensor, diu que efectivament l'ascensor va ser un element que en el darrer moment es va pensar que faria més

assolible l'objectiu principal del projecte de la Reforma, com era assegurar una accessibilitat adaptada a la plataforma superior de la Seu, però aquest no ha estat el desencadenant de tot el rebuig de l'actuació en la plataforma superior, el desencadenant han estat uns murs que des del primer moment han estat situats en aquest sector i que no ha estat una decisió a posteriori de l'Ajuntament el que ha provocat aquest conflicte, conflicte que per altra banda el que s'està és intentant solucionar per tal d'arribar a un consens amb les parts implicades.

Finalment diu que pel que fa al reequilibri l'objecte de la comissió no era discutir el reequilibri, aquest va ser un dels paràmetres bàsics que es va fixar ja d'entrada en l'objecte de la comissió, i no ho és perquè dintre del reequilibri hi ha molts paràmetres que s'han de fixar a través dels expedients corresponents, per exemple, s'ha parlat de la sanció, la sanció no és un paràmetre que pugui ser fixat d'una manera unidireccional per part de l'Ajuntament, sinó que el que preveu el plec de clàusules és que s'hagi d'obrir un expedient on el representant de la concessionària tingui audiència i pugui discutir tots els extrems dels retards que se l'imputen. També pel que fa al local, que és un dels elements que ha d'entrar dintre del reequilibri, tampoc es pot fer d'una manera aleatòria i unidireccional sinó que s'ha de fixar en funció del seu aprofitament. Per tant, el tema del reequilibri, que repeteix, no ha estat mai l'objecte de la comissió i aquest va ser un dels elements que es va intentar deixar clar d'entrada, ja s'anirà discutint i segur que es posaran d'acord, amb els grups municipals i amb la concessionària.

També s'ha parlat una mica dels retards, a qui podrien ser atribuïts, caldria també parlar del cost.

Diu que el cost sobre el qual es munta la concessió es basa en un avantprojecte, que és un document que fixa les premisses bàsiques d'una actuació. El cost total d'una actuació ve determinat pel projecte constructiu, que és el document en el qual es fa una relació de totes les partides que intervenen en l'actuació i se'ls assigna un preu unitari a cadascuna d'elles. Només a través d'aquest projecte constructiu es pot arribar a determinar el cost.

El cost global de la Reforma ve justificat pels dos projectes que s'han redactat, tant el projecte d'aparcament i contencions com l'aparcament de la zona verda. Si es miren els documents hauran pogut veure que el cost és el que és i queda justificat per aquests dos documents, per tant, atribuir aquest sobrecost a una manca de control per part de l'administració creu que no és el més adequat en aquest cas.

Per acabar diu que el projecte de la Reforma és un projecte que s'ha fet realitat, que no s'ha acabat però que s'està fent realitat i la ciutat de Manresa està poc acostumada a tenir projectes que es fan realitat.

És un projecte que encara no ha fet fallida, ha tardat molt, ha estat incomprès, qüestionat, però no ha fet fallida, els seus objectius són encara plenament vigents i són assolibles amb les condicions amb què s'està portant a terme. És un projecte ambiciós perquè la ciutat de Manresa és una ciutat ambiciosa perquè aquesta és una de les seves principals qualitats. Com el senyor Majó ha dit: S'hagués pogut fer aquest aparcament en un altre emplaçament que segurament hagués costat menys, però això ens hagués portat a la impossibilitat de situar els jutjats, que efectivament és un equipament que ja existia al nucli antic, és cert, però se li ha canviat d'emplaçament, s'ha portat a un extrem que estava més necessitat d'activitat i en qualsevol cas el nou emplaçament ha resolt tota una sèrie de deficiències que aquestes instal·lacions plantejaven per la seva trituració i pel seu desgavell, per tant, l'actuació dels Jutjats,

conjuntament amb la Reforma, dóna una nova visió en tota aquesta façana sud, que tots els ciutadans somniem que es vegi revitalitzada.

La senyora Sensat Borràs diu que en aquest debat, que es fa a petició dels grups de l'oposició, és important que la ciutadania sàpiga que hi ha un govern que és més que conscient que les coses de vegades, o no s'han fet prou bé, o no s'han explicat prou bé, però que aquesta obra ha generat i suscita molt debat, debats que barregen diferents debats en un i la Reforma acaba essent el paraigües sota el qual s'aprofita per posar-ho tot.

L'obra de la Reforma s'emmarca en el marc del nucli antic i recorda que Manresa és una ciutat que constantment necessita transformacions i canvis, però que no es pot obviar que des de fa més de catorze anys Manresa viu un procés de transformació físic important i que part d'aquest procés s'està veient ens aquests darrers anys.

S'ha parlat de la zona de les Bases, la FUB, moltes coses que en els darrers anys s'ha acabat veient la seva concreció física real, per tant, l'urbanisme sempre té la sort i la desgràcia que se'n parla molt, per això és tan llaminera i tothom la vol fer, però a la vegada gairebé sempre d'allò que se'n parla es tardarà molt a veure-ho i la Reforma no deixa de ser un exemple. Ho remarca perquè quan es parla del nucli antic i de revitalitzar, i en aquests moments la Reforma i la façana sud es posa molt de relleu, una obra urbanística de transformació i d'aproximació a una part monumental i potent de la ciutat, amb la qual Manresa no acabarà aquí i continuarà.

Recorda que quan es parla de revitalitzar, l'organització que representa, l'any 1995 li hauria agradat que la universitat hagués vingut al barri antic, perquè entenien que era un motor i un element de revitalització. Aquesta reflexió la situa perquè de vegades un s'acaba centrant només en veure la pedra i no recorda ni com ha arribat aquí ni per què hi ha arribat, perquè la ciutat aquests setze anys ha fet una transformació física molt important i, malgrat les crítiques, moltes legítimes i raonades, i d'altres també aprofitant un moment i una conjuntura, responen a un model d'urbanisme de la ciutat que no és moment de dir que no és bo i quan parla del model d'urbanisme no és tant una reflexió des d'un discurs de l'estètica, no pretén fer un debat sobre l'estètica, parla d'un model en el qual aquesta ciutat ha garantit sempre els interessos de tothom, que gairebé tot el que s'ha fet ha estat collant al màxim aquells que són propietaris.

L'urbanisme sempre ha de lluitar amb el factor més important que és l'especulació i a Manresa s'ha fet un exercici d'actuació urbanística on la ciutat sempre hi ha posat el mínim indispensable, mai un euro més, i això ha portat molts esforços, molts litigis, per tant tot això ara no pot caure i d'alguna manera la Reforma, quan es parla d'aquesta concessió, respon a un model que de vegades les ciutats s'hi veuen abocades.

Per què la ciutat es planteja fer la Reforma amb una concessió? De la mateixa manera que amb les piscines, perquè no té els diners per fer-la i la concessió és un invent que les administracions han de fer per trobar algú privat que posarà diners per fer-ho, però perquè sap que en guanyarà, sinó els d'EYSA no vindrien. Han patit molt, més que l'equip de govern no, però no en perdran i que ningú hi pateixi, no en perdran.

Això sí que ens ha de portar a reflexions i com a organització ho deien en aquesta comissió quan l'oposició demana un espai per poder debatre i analitzar què ha passat, això a tots interessa perquè la ciutadania ha de saber què ha passat amb la Reforma, què es vol fer, com i per què ha anat d'aquesta manera, però a la vegada també s'han de treure rumorologies i imatges que no són justes, ni cap a aquest govern ni cap a aquesta ciutat.

La gestió de la Reforma ha tingut errors i en parlarà, no en defugiran. Ara bé, el que no ha tingut és una gestió no honesta dels recursos públics, i diran que ningú ho ha dit, no diu que ningú ho hagi dit, però tots són conscients de l'entorn amb què es mouen i els discursos que es fan al voltant del totxo. La Reforma no té aquest problema, a la Reforma no li passa això i a cap obra pública de la ciutat en molts i molts anys i amb molts i molts diners.

Recalca que cal fer la concessió, per això troba important que en el darrer dictamen que signen tots els grups municipals en el seu primer punt es diu que en futures actuacions d'aquestes característiques caldrà partir d'un document tècnic on es fixin de manera concreta els costos.

El GMICV-EUiA no està en desacord amb aquest redactat, però si es vol que acords com la Reforma siguin més fàcils de controlar i gestionar, amb aquest redactat és insuficient, ni ells ni qui governi, sigui on sigui ho pot garantir. Recorda que les obres de la piscina municipal, en concessió també, van tenir una desviació del seu preu d'origen perquè com ha explicat la regidora d'Urbanisme no és el mateix l'avantprojecte que el definitiu.

El GMICV-EUiA creu que cal fer una reflexió per part de tots els grups municipals i han d'exigir un projecte executiu. Saben que això porta problemes perquè reitera que en molts casos la concessió s'ha de fer per superar problemàtiques econòmiques, no per un criteri urbanístic o de gestió del sòl, sinó per incapacitat de la ciutat de poder afrontar aquest repte econòmic per sí mateixa. Si la ciutat hagués pogut pagar el cost de la Reforma l'hagués fet la ciutat i llavors potser aquestes problemàtiques hi haguessin estat, potser no, però seria responsabilitat exclusiva de la ciutat.

L'Ajuntament té les eines que té i les coses valen el que valen i això ha de fer reflexionar que les concessions s'han de treballar d'una altra manera, i això no és per treure responsabilitats com a govern, sinó que s'ha de poder millorar.

Aquesta obra és un element més de revitalització i no és cert que en tots aquests anys no s'hagi fet res més al nucli antic, hi ha el Casal de Joves que és un equipament nou al barri antic que abans no existia.

La Reforma és un element de debat i l'oposició el veu com un element de possible desgast del govern, però està essent una hipoteca per a la ciutat, hipoteca política, econòmica i de la memòria.

Política perquè és evident que els partits de l'oposició han vist en aquesta obra l'element per qüestionar el conjunt de la política urbanística de la ciutat i com a GMICV-EUiA creu que és injust i que cal posar una frontera. És cert que sobre l'obra de la Reforma hi ha coses millorables que aquest govern municipal reconeix en el moment que accepta fer una Comissió perquè accepta que hi ha coses que cal millorar i tots coincideixen que això ha de servir per fer-ho millor en el present i futur de la ciutat perquè la ciutat no s'acaba amb la Reforma.

En aquest sentit és una hipoteca política perquè segons les coses que es diguin a partir del que passa a la Reforma, segons les decisions que es vulguin prendre, com s'ha de fer l'obra pública i la gestió d'allò que és públic, pot hipotecar decisions futures. Les decisions polítiques que avui expressin com a govern o com a oposició, de com s'ha de gestionar allò que és de tots, han de marcar una tendència, no pot quedar en una mera posada en escena i prou, i en aquest sentit s'hauria de vetllar perquè no sigui una hipoteca política per a ningú.

Hipoteca econòmica perquè, com ha explicat la regidora d'Urbanisme, mai en un projecte que no està acabat del tot, quan es fa un avantprojecte el número real no es té fins que es disposa d'un executiu, que és responsable, rigorós amb els objectius fixats i introdueix tots aquells elements que hi mancaven. Ara bé, aquest cost que té de

més s'ha de pagar, per tant el que cal fer és primer, quan acabi l'obra, se sabrà el que ha costat, segona, llavors és el moment de veure el cost de la multa que ha de tenir EYSA, perquè és evident que la seva mala gestió i els errors tenen un cost econòmic que haurà de pagar, i la ciutat ha de procurar exigir el màxim d'allò que ha de pagar, a partir d'aquí s'ha de tenir en compte aquell local comercial que té una dimensió diferent a la prevista inicialment.

Amb la suma d'aquests factors es disposarà d'unes dades amb les quals es veurà si quadra o no. Si no quadra, el que Iniciativa torna a reiterar, ja que Convergència ho ha deixat anar, és que no estarà a favor que allò que no entri en aquests paràmetres, aquells diners que puguin quedar per pagar, es faci a partir d'una revisió de la concessió de la zona blava ni de l'augment de places d'aparcament. I això no vol dir que no es pagui, la ciutat haurà de pagar, però el que no es pot fer és donar més a algú que no gestiona bé.

La hipoteca de la memòria perquè es recorda poc com eren les coses abans un cop ja estan canviades. És cert que aquesta plaça i el seu accés continua tenint un pendent, com abans, és cert que continuarà tenint escales com hi havia abans, però canvia molt objectivament. Durant molts anys aquella plaça, a part de ser un lloc de pas obligatori per anar a buscar el tren, poques coses més s'hi anaven a fer. També hi havia un monument que ara ja no existeix i amb tot aquest debat s'ha oblidat el que havia estat i havia representat i la voluntat que es tenia de reformular-la, i ho diu perquè en paral·lel que es parla de la Reforma, es parla també de la millora del c/ Alfons XII, o es parlarà de la Plaça Gispert, elements més propers del nucli antic, i sistemàticament tot el que hi ha sembla que és objectivament pitjor del que hi havia i en aquest sentit sí que cal qüestionar-se com a ciutat perquè hi ha coses a la ciutat que veiem i que ens sobten tant i trobem tan lletges i que estan al voltant de qualsevol municipi. Posa per exemple la majoria de mobiliari de Sant Benet també hi és al barri antic, llums, torretes, etc. i sobta la poca capacitat de recordar com es tenia.

Diu que segurament una de les crítiques més importants que han de fer com a govern no és només el fet en sí d'una obra que no s'ha fet prou bé i per això les conclusions que se'n treguin han de servir per millorar, però no obstant això, la crítica més important és que es continuen tenint les discussions de la nostra ciutat, i en aquest cas sobre el nucli antic, es passa d'un genèric molt complex a una concreció excessivament especialitzada, és a dir, que quan es parla de la reforma i la façana sud de seguida surten altres paraules: revitalització de barri antic, PIRNA, polítiques d'habitatge, si la universitat hi havia de ser o no, etc. Una obra en sí mateixa no dona la solució del tot i quan es gestiona des d'allò públic i s'intenta donar forma a les expectatives d'una ciutat, els debats acaben essent excessivament parcials i sectorials, i potser sí que al final de la Reforma s'acaben veient només murs i contraforts i un forat sota terra, i s'acaba no recordant en quin procés més global s'havia fet això.

Malgrat que hi hagi assignatures pendents, malgrat que segur que no s'ha fet del tot bé, el resultat a mig termini quan es pugui veure des de la relaxació i la tranquil·litat que tots necessitem, en molt poc temps la valoració canviarà.

El senyor Perramon Carrió diu que el 2001 l'Ajuntament de Manresa va afrontar un pla global per rehabilitar el nucli antic. Aquest pla, que va tenir un ampli consens polític i ciutadà pretenia dignificar i donar activitat i posar al dia tot aquest espai històric de la ciutat i aquest pla comprenia no només la millora de l'espai públic, que en aquest període s'ha fet molta feina, en aquell moment pràcticament hi havia rehabilitada només la plaça Sant Domènec i estava en obres el carrer de Santa Llúcia i tots els

espais públics que s'han anat millorant i rehabilitant, hi havia també una voluntat de portar nous equipaments al barri antic.

El senyor Majó n'ha comentat alguns però li recordarà com estava el carrer del Remei, sense asfaltar, l'impacte positiu que ha tingut el nou Centre d'Assistència Primària, la visió que la ciutadania tenia de tot el sector de la plaça Montserrat, on ara hi ha l'actual Conservatori, entorn de la sederia Balcells i la que té en aquests moments, o la situació al centre històric de l'Oficina de Turisme de la pròpia oficina de FORUM i d'altres equipaments.

L'activitat era una altra peça important, portar activitat al centre, de tipus econòmic, de serveis, d'aquest pla de rehabilitació. Al mateix temps hi havia un plantejament de la rehabilitació d'habitatges amb una feina activa de FORUM per tal que això pogués tirar endavant i s'anés accelerant. Aquesta és una cursa de fons, es porten deu anys de PIRNA. Vitòria, quan portava vint anys del pla de rehabilitació, havia aconseguit rehabilitar el 75% dels habitatges però li faltava el 25% encara.

Es va fer una aposta per a l'aparcament i per tant per dotar el centre com un espai de vianants i situar una corona d'aparcaments entorn del que seria el centre històric, i això s'ha anat avançant, no està encara complert, però va començar el pàrquing al sector Barreres, en aquests moments aviat hi haurà el pàrquing al sector Montserrat-Via Sant Ignasi, per tant el sector Escodines, el pàrquing de la Reforma era una peça clau en aquesta corona d'aparcaments com ho serà en el futur el de Fàbrica Nova i algun altre privat que també estarà en aquest entorn del nucli històric.

El PIRNA comprenia un conjunt de programes socials com la Ludoteca, els Joves del Nucli Antic, el suport al pol de cultura a les Escodines i tota la seva activitat, per tant, era un programa que tenia una voluntat d'intervenció global al nucli antic que ha provocat una profunda transformació. Encara no s'ha acabat, ja que els processos són llargs i hi ha una feina incompleta i entremig han sorgit processos que han dificultat aquest pas, un l'especulació desmesurada durant dos o tres anys, especialment d'aquest cicle on han entrat promotors que no han fet rehabilitació dels pisos i els han posat a lloguer i l'altre és un canvi de població impressionant. Aquests deu anys han estat en el moment que Manresa ha canviat de població en diversitat i amb més complexitat en la seva gestió. En aquest context hi havia una peça important la imatge de la ciutat que és la façana sud i també aquesta voluntat de dotar-lo d'activitats i d'accessibilitat i al mateix temps donar una imatge diferent de la ciutat.

S'ha explicat per part de la regidora d'Urbanisme que hi va haver un concurs seleccionant arquitectes de molt nivell del país, un concurs on hi va haver cinc finalistes i està convençut que es va triar el millor treball, a més de ser exposades públicament les cinc propostes, i aquest era el millor treball que va sortir, per això va tenir el consens ciutadà en el projecte que es va plantejar en aquell moment i que va ser aprovat. A partir d'aquí hi ha hagut un procés de retard continuat en les obres, retard de prop de quaranta mesos, dels quals, en la documentació que s'ha lliurat i s'ha parlat en la comissió, es pot imputar que al voltant de deu mesos poden ser atribuïbles a l'Ajuntament i trenta a l'empresa. Es cert que es van fer canvis en el requisits del projecte i va obligar a un replanteig, un és el canvi de cota a l'entrada a l'aparcament, decisió tècnica i políticament encertada, l'altra és un tema del tractament de la superfície de la plaça, que també va ser encertat, i una millor connexió amb el camí dels Corralers i tota aquesta part de connexió amb el sector Escodines, que creu que va ser correcte.

D'altres canvis que potser no van ser tan encertats, especialment aquell que situava alguns murs que tapaven la visual de la Seu i que trepitjaven una sensibilitat del conjunt de la ciutadania, passaven d'una línia vermella al tapar aquesta part de la

façana sud que encara que sigui una façana recent neogòtica, era interpretat pel conjunt de la ciutadania com una agressió al paisatge tradicional de la ciutat. A ningú se li acudeix que és molt difícil que una empresa tingui aquests retards tan impensables, si això ho hagués agafat una empresa mínimament seriosa, qualsevol de les grans empreses constructores manresanes, dubta molt que haguessin tingut aquest problema del que avui es parla i per tant, vol situar la dimensió, un 75% del retard és atribuïble, per les dades de què es disposen, a una mala gestió de l'empresa i tots han vist durant alguns períodes les poques persones que hi treballaven. L'altra qüestió és que, en aquest període de retard i en aquest conjunt d'incompliments de l'empresa, si l'equip de govern ha treballat amb prou insistència o amb prou força per tal que el projecte avancés i aquests incompliments no es fessin.

Hi ha el dubte que posar una sanció en un moment determinat pot significar encara un retard més gran del projecte i entendran que aquest dubte hi hagi estat. En tot cas reconeixen aquest dubte i en el conjunt de conclusions de la comissió votaran afirmativament.

Diu també que probablement no s'ha fet una comunicació prou àmplia explicant el projecte o reiterant el sentit del projecte de la Seu. Probablement no s'ha fet l'esforç suficient de comunicació per tal d'explicar el sentit que té i l'altre problema més important és que, el no poder-ne gaudir fruit d'aquests retards, la ciutadania no s'ha pogut apropiat d'aquest espai que es percebrà d'una manera molt diferent quan estigui acabat i quan, a més a més, es pugui gaudir i s'hi pugui estar.

Respecte a la zona blava pensen que si en el futur hi ha d'haver alguna modificació respecte a la concessió de la zona blava ha de ser per criteris d'interès de l'Ajuntament per modificar alguns aspectes de la mobilitat, en cap cas per un tema de refinançament de l'empresa o per pagar aquest cost afegit que té el projecte en fer-se el projecte executiu. L'altre és el paper de l'oposició, creu que l'oposició ha actuat en aquest període amb diligència procurant tenir informació i també ho han reconegut, l'Ajuntament ha actuat amb transparència, ha fet joc net i per tant ha facilitat aquelles informacions que han demanat. Aquí no hi ha coses a amagar, hi ha hagut aquestes dificultats amb l'empresa però no hi ha res a amagar.

Un altre tema a comentar és posar en valor l'arquitectura pública que en aquests moments s'està fent a la ciutat de Manresa, creu que s'està fent arquitectura de qualitat, en línia amb les tendències actuals a nivell de país i internacional, i pensa que s'està treballant correctament, una altra cosa és que en alguns projectes concrets hi ha un desencontre d'opinió amb la ciutadania o probablement algunes de les obres que s'han fet no acaben de coincidir amb el gust majoritari dels ciutadans i aquesta és una situació que de vegades pot venir per l'explicació o per tenir una posició més avançada respecte el que és el conjunt de la població de la ciutadania.

S'ha parlat de crear un Consell assessor urbanístic, hi ha un Consell urbanístic a l'Ajuntament de Manresa, que pot funcionar més o menys, però hi ha un instrument de participació que ja existeix, la pròpia Llei d'urbanisme també preveu processos de participació, creu que tenim bones pràctiques fetes a la ciutat, que en tot cas s'haurien d'ampliar més però creu que tenim instruments per fer una bona participació en l'àmbit de l'urbanisme.

Hi ha alguns temes que es plantegen com a errors en tot aquest procés, o temes que s'haurien pogut fer millor són els que reconeixen la ponència conjunta però també vol afirmar el canvi que significarà la façana sud i la plaça de la Reforma i tot el conjunt d'aquest accés a la Seu, és un canvi històric important, positiu que quan en el futur estigui acabat i tingui tot un altre aspecte millorat i es pugui gaudir, passejar i el conjunt de connexions que permet en aquest àmbit del nucli antic i de la façana sud serà

percebut com un espai positiu, interessant i serà fet com a propi per la ciutadania de Manresa.

Vol donar en aquest sentit un missatge optimista perquè pensa que és una obra que ha tingut les seves dificultats però que és una aposta imprescindible i necessària pel futur de la rehabilitació del nucli antic i que és una peça clau en aquest encaix per tal que el nucli antic estigui revitalitzat i sigui un espai del qual els ciutadans de Manresa en puguin estar orgullosos.

El senyor Irujo Fatuarte manifesta que gairebé tots els grups polítics presents han remarcat i destacat tot el procés que els ha portat fins a aquest ple extraordinari d'avui. El GMS també vol destacar el treball fet per la Comissió informativa especial, que és on veritablement s'ha estudiat i s'ha analitzat en profunditat tot el procés de l'actuació urbanística a la plaça de la Reforma.

Al llarg de totes les sessions d'aquesta comissió el que ha quedat acreditat és que els diferents factors que han intervingut sobre l'actuació de la plaça de la Reforma són clarament explicables, han estat explicats i tenen una raó de ser o han tingut una raó del per què s'han produït, inclou a això els dos factors de més polèmica respecte a aquesta actuació com són l'endarreriment, la demora en l'execució de les obres i el sobrecost econòmic del projecte global.

De la documentació que s'ha aportat a aquesta Comissió informativa especial i com ha quedat acreditat pel que ha explicat la regidora d'Urbanisme i els regidors de l'equip de govern, posa de manifest les modificacions del projecte que s'han produït. Més que una manca de planificació i control, concretament en el dictamen 4 en què es demanen responsabilitats, més que posar de manifest aquesta manca de planificació i control el que posen de manifest aquestes modificacions i prescripcions que s'han produït al llarg d'aquesta actuació urbanística és el seguiment i el control que la pròpia regidora ha realitzat per assolir millores en el pas de l'avantprojecte al projecte constructiu com ha explicat. A més a més, tenint en compte que aquestes modificacions ja quedaven explícitament incorporades i explicades en els dictàmens d'aprovació del projecte, aprovades per unanimitat de tots els grups municipals presents en aquell moment, a excepció del GMCUP que no tenia representació, en els plens de 21 de març de 2005 i 17 de maig de 2005. Per tant es fa difícil entendre aquesta consideració de manca de control.

Encara s'entén menys quan s'assenyala que en aquesta obra s'ha constatat una gran improvisació. El que s'està executant i s'ha executat ja es contenia en l'avantprojecte aprovat pel ple de 3 de febrer de 2003 i el posterior de 20 d'octubre de 2003, amb unanimitat dels grups municipals presents en aquell moment i efectivament amb les prescripcions tècniques i modificacions que el modificaven en els plens que ha esmentat.

Més que improvisació parlaria d'un seguiment i adequació d'un projecte d'una obra molt complexa, de gran abast, i amb moltes variables que l'afectaven des del seu inici i que l'han afectat i s'han hagut de modular amb aquestes modificacions per fer-la realitat. Evidentment que hi ha hagut perjudicis quan es parla d'alguns dels aspectes que tothom considera vàlids en la percepció i en el judici de valor que es pot fer sobre aquesta actuació. Es pot considerar un perjudici el retard en l'execució de les obres, retard atribuïble en diferents temporalitats a l'empresa i a les modificacions introduïdes per l'Ajuntament que, en tot cas i per la informació aportada en la Comissió informativa especial, es pot estimar en uns vuit mesos del total del retard que aquesta obra ha acumulat. També és un perjudici el manteniment de les obres en un període tan llarg, especialment per als veïns directament afectats, amb tot el corol·lari de molèsties provocades.

Quant als perjudicis de caràcter econòmic la pregunta seria de quin perjudici econòmic s'està parlant? Ja que s'està executant una obra que té un sobrecost com a conseqüència de modificacions introduïdes i que tenen la seva justificació en la millora dels projectes per fer-los realment vàlids i en tot cas, com ja s'ha explicat per les persones que l'han precedit, això és una qüestió que encara s'ha de dilucidar i per tant evidentment fins que no s'acabi d'estudiar tot el plantejament econòmic de com queda el balanç de l'obra, no es pot parlar d'aquest perjudici.

Una cosa que li interessa molt fer aquesta nit, ja que tenen l'oportunitat de parlar tots en aquest ple extraordinari, és la de revisar amb detall l'actuació política de la regidora d'Urbanisme, dels tècnics d'Urbanisme, perquè molts han fet un èmfasi especial en aquest dictamen núm. 4 en què es demanen responsabilitats.

L'actuació de la Reforma s'ha dit, és, era i és estratègica, assegurar la correcta mobilitat a l'entorn de la part sud de la ciutat, contribuir a revitalitzar el nucli antic d'acord amb el PIRNA, trobar una solució definitiva a l'accés a la façana principal de la Seu i l'ordenació del Puigcardener i de la pròpia plaça de la Reforma, era una aspiració llargament buscada per la ciutat i reclamada per la ciutat.

Diu que l'adopció de les propostes d'ordenació segueixen diversos processos participatius. El regidor Perramon ha esmentat el concurs d'idees igual que la regidora d'Urbanisme. Això no neix d'un caprici ni d'una nit d'insomni sinó que neix d'un estudi reflexionat, pensat en què hi ha 27 gabinets d'arquitectura que es presenten a tota la reordenació de la façana sud de la ciutat, dels quals queden cinc finalistes després d'un procés rigorós de selecció, en què finalment són seleccionats dos projectes, un que ja es gaudeix des de fa un temps, que és la construcció en un sector de la façana sud de l'edifici dels Jutjats, amb recuperació parcial de les antigues muralles incorporades al mateix edifici i amb una ordenació d'aquell sector que estava en una situació d'abandonament. I finalment el que avui pertoca parlar que és la reformulació de l'actuació urbanística de la plaça de la Reforma, ancorada en uns somnis de Soler i March des de 1915 i que no havia rebut cap iniciativa per a la seva reformulació fins que aquest equip de govern emprèn aquesta idea; per tant, els antecedents eren claríssims, era una obra llargament demandada per la ciutat que va estar dissenyada després de tot un procés de reflexió, d'estudi, de debat d'idees, de concurs d'idees, d'exposició ciutadana, recorda l'exposició que durant gairebé tres setmanes el 2001 va haver-hi al Casino respecte a aquests projectes als quals fa referència i finalment un debat. És en aquest context i amb aquests antecedents quan el ple de 3 de febrer de 2003 inicia el procediment de concessió de l'actuació de la Reforma, i cal recordar que en aquell moment la regidora d'Urbanisme no era membre de l'equip de govern.

Per tant, què fa aquesta regidora d'Urbanisme? El que fa és assumir la seva responsabilitat en gestionar i desenvolupar un projecte que ja contenia una definició i unes determinacions molt concretes en relació a l'actuació de la Reforma. En el seguiment de la seva actuació el més destacable són les modificacions i concrecions aportades per millorar l'avantprojecte en la seva fase d'aprovació com a projecte constructiu final, modificacions i concrecions fonamentades en la millora de l'actuació i en la minimització de determinades incidències de les obres: increment de l'excavació per equiparar la cota de rasant de l'accés al pàrquing amb el vial i increment del sostre construït com a conseqüència de la supressió de l'ús dels autobusos de l'aparcament, però també altres modificacions com l'ampliació de l'àmbit d'urbanització, altres millores en el projecte d'urbanització de la plaça i la recuperació del carrer de les Piques com a vial d'accés al nucli antic.

L'aprovació definitiva del projecte constructiu rep la unanimitat de tots els grups en els plens de 21 de març de 2005 i 17 de maig de 2005, on estan incloses les prescripcions

tècniques a les que ha fet referència i que són les que provoquen una part del retard atribuïble a aquestes obres i una part del sobrecost que aquest projecte ha tingut.

En aquell moment l'actuació de la regidora d'Urbanisme no solament no és criticable en *stricto sensu*, sinó que rep el total suport del ple d'aquesta Corporació.

La regidora d'Urbanisme gestionava i desenvolupava el mandat corporatiu que havia fixat el màxim òrgan decisor d'aquesta Corporació que és el Ple.

És veritat que aquestes modificacions introduïdes en la fase final de l'aprovació del Projecte constructiu tenien dues derivades, retard en l'execució de les obres, atribuïble en vuit mesos en el que són les modificacions introduïdes per l'equip de govern, i un increment del cost econòmic que era absolutament imprescindible adoptar-lo expressament per responsabilitat i amb el suport obtingut en els plens citats.

La pròpia regidora en el transcurs de les sessions de la Comissió informativa especial ha admès que la dificultat i complexitat de l'actuació hauria d'haver comportat un planteig més acurat del disseny de la concessió partint d'un estudi de costos fonamentat en un projecte constructiu perfectament definit, com diu el primer acord del dictamen núm. 6, que tots els grups votaran favorablement quan arribi el moment de la votació, però com ha recordat, en el moment del disseny de la concessió, la regidora senyora Mas no era membre del govern en aquesta fase inicial.

També ha admès que la complexitat de l'actuació hauria d'haver comportat un seguiment més exhaustiu del seu desenvolupament fent ús dels instruments sancionadors previstos davant dels incompliments per part de l'empresa, que també està incorporat en l'acord segon del dictamen núm. 6, que també votaran per unanimitat.

L'equip de govern, més enllà de dir no a tot, reconeix dues qüestions en què la seva actuació hagués pogut ser millorable. Ara bé, pregunta i planteja una hipòtesi de política-ficció respecte al polèmic tema de les sancions i de la manca d'autoritat política per part d'un alcalde. Davant el dilema d'aplicar sancions o no, el rerefons que apareixia era el següent: L'equip de govern es trobava amb una empresa que mostrava en algun cas clarament una insuficiència en la direcció i gestió de l'obra, i cal recordar també que era l'única empresa executora, ja que l'altra havia estat eliminada per incompliment del plec de clàusules. L'aplicació de sancions amb tota probabilitat hagués comportat un contenciós i un més que probable endarreriment de les obres. L'equip de govern va optar per una actitud de prudència intentant acompanyar l'empresa en tot moment per al compliment de les seves obligacions i sense descartar que finalment, un cop acabada l'actuació, es pugui incoar l'expedient sancionador adient. Per tant, en moltes ocasions, l'exercici de la capacitat de governar no s'ha de fonamentar únicament en temes estrictes d'autoritat sinó en temes de prudència política i en temes de possibilitat de portar a bon terme processos que són més complexos del que una simple sanció determina, arregla o pot contribuir a millorar.

Per tant, és molt discutible que tot i admetre que la sanció hagués estat una possibilitat de l'actitud i decisió de la regidora, no troben una justificació i explicació com la que acaba d'esmentar.

Per acabar aquest apartat que fa referència a la petició de responsabilitats polítiques li sembla desproporcionat ignorar la necessària perspectiva temporal que tota gran actuació urbanística té. S'està parlant d'una obra inacabada, tot i que la ciutat ja disposa d'un aparcament des de fa dos anys. La plaça acabada encara no hi és i la ciutadania no pot fer-se una idea de la seva funcionalitat final i de la seva configuració.

L'actuació de la Reforma s'ha dit que era emblemàtica, segurament ho era per tot el càrrec d'història que portava, però sens dubte és una actuació ambiciosa, arriscada, en què l'equip de govern assumia uns riscos i uns desafiaments que portaven

incorporats uns condicionants per tots coneguts. Malgrat això, la seva consecució ha de suposar una millora en la reformulació de tot aquell espai i en la solució definitiva de l'accés a la façana principal de la Seu, pendent des de 1915 en què Soler i March planteja la imatge actual de la façana de ponent. De vegades es perd la perspectiva del que representen les grans actuacions urbanístiques, la valoració ha de ser molt ponderada i molt equànime, no ens podem quedar relegats a la simple perspectiva d'un moment temporal tot i que aquest moment hagi comportat una sèrie de dificultats en l'execució d'aquesta obra. La mirada ha de ser una mirada molt més àmplia, amb molta més perspectiva perquè s'ha d'entendre el que significa per a la ciutat de Manresa tota la reformulació de la façana sud, iniciada amb el projecte dels nous Jutjats i que s'està executant ara amb tota la reordenació de la plaça de la Reforma. Quin era l'estat de l'entorn de la Seu l'any 1995? La muntanya de la Seu plena de corrals en ruïnes, una extensió elèctrica de FECSA, cases a Sant Marc, Via Sant Ignasi, Passeig del Riu i carrer Arbonès en un estat d'abandó absolut, i una plaça de la Reforma que l'única discussió ciutadana que admetia era la del seu monument franquista. Durant anys aquest ha estat l'entorn oblidat a l'esquena de la ciutat. Es poden corregir i millorar els elements estètics de la plaça i assumir que no tot poden ser encerts, però ens hem de quedar amb la veritat del que representa aquesta obra i amb la perspectiva de futur que tindrà. Des del GMS creu que demanar responsabilitats polítiques després del que s'ha explicat no correspon en aquest cas.

Pel que fa a l'apartat de responsabilitats tècniques considera que al·legar manca de seguiment i control per part del responsable tècnic de l'actuació tampoc s'ajusta a la realitat. Al llarg de totes les sessions de la Comissió informativa els grups han tingut constància d'un ampli dossier amb totes les accions tècniques desenvolupades al voltant de l'obra, en el qual apareixen els requeriments a l'empresa, de caràcter fiscalitzador, per part dels tècnics de l'Ajuntament. Aportacions tècniques molt importants per al correcte desenvolupament de les obres. Contactes periòdics amb la direcció d'obra per a l'anàlisi i solució de les dificultats que anaven sorgint, especialment en la fase final s'han aportat a l'empresa instruccions precises per conjugar les diferents actuacions per posar en funcionament l'aparcament i sense oblidar que ja al juny del 2005 els serveis tècnics de l'Ajuntament van subministrar al concessionari la solució d'urbanització a adoptar davant la incapacitat de l'empresa concessionària EYSA per presentar un projecte d'urbanització de la plaça, tota una sèrie de criteris que contenien la geometria en planta, els rasants, pavimentació, arbrat i el mobiliari amb què havia de comptar el projecte d'urbanització de la plaça.

Quan uns serveis tècnics actuen d'aquesta manera difícilment es pot al·legar que hi ha hagut una manca de seguiment i de control. La transformació urbanística de la ciutat en aquests darrers anys ha estat intensa i extensa i tothom reconeix els canvis que ha experimentat l'urbanisme en molts sectors de la nostra ciutat. Tot i reconèixer que han pogut haver actuacions sensiblement millorables, en aquesta actuació concreta sembla un xic desproporcionat que precisament els tècnics d'urbanisme que han contribuït a aquesta transformació urbanística de la ciutat en aquests darrers anys siguin ara posats en qüestió per les incidències que han sortit amb una obra determinada, per important que sigui aquesta obra.

Respecte a la reorganització de l'àrea de territori a què es fa referència en el quart dictamen, diu que l'àrea consta amb tres serveis i una secció. Són el Servei d'Urbanisme, Projectes Urbans i Via Pública i Manteniments i Serveis i una Secció de Medi Ambient. Aquests serveis estan dotats amb les seves corresponents seccions i

unitats que garanteixen tot el seguit de funcions encomanades, des de llicència d'activitat i obres, passant per la protecció de la legalitat i disciplina urbanística, inspecció i control, planificació urbanística, projectes urbans, etc. Les incidències en l'actuació de la Reforma no posen en qüestió aquesta estructura i organigrama funcional i és molt discutible que un altre tipus d'estructura hagués pogut evitar aquestes incidències.

Una altra qüestió és el perfeccionament i les millores a introduir en els procediments de control de les concessions o altres aspectes puntuals que es puguin millorar i que serà convenient fer-los en el moment en què es pugui revisar i renovar aquest organigrama funcional. És lícit preguntar si quan es planteja una reorganització de l'àrea de territori s'està parlant d'estructures, de processos o de persones, i aquesta és una qüestió que caldria aclarir. En qualsevol cas, difícilment les diferències que han aparegut en aquesta actuació serien evitables amb un altre tipus d'estructura funcional.

Respecte a la petició d'un Consell Assessor d'Urbanisme, tal i com ha dit el regidor Perramon, ja existeix el Consell Municipal d'Urbanisme que està conformat pel Col·legi d'Advocats de Manresa, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, el Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya, la Federació d'Empresaris de la Catalunya Central, el Gremi de Constructors de Manresa i Comarca, la Federació d'Associacions de Veïns de Manresa, el Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics i Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya, l'empresa municipal FORUM, la Unió de Pagesos, la Cambra de Comerç de Manresa, i els grups amb representació municipal, a més a més dels regidors afectats per les temàtiques de caràcter urbanístic com el Regidor de Via Pública, Serveis Urbans i Mobilitat, de Medi Ambient, d'Activitats, de l'Àrea de Territori, i els caps de Servei d'Urbanisme, de Projectes Urbans i de Via Pública.

Diu que evidentment es pot estudiar la seva ampliació, però caldrà valorar-ne el grau d'operativitat. També es pot estudiar si es poden fer més regulars les seves sessions i si es poden fer comissions especials d'aquest Consell per al seguiment de projectes concrets, com podria ser el Projecte d'urbanització de la plaça de la Reforma.

L'alcalde diu que seguidament es farà una segona ronda d'intervencions, més breu que la primera, d'acord amb el mateix ordre que s'ha seguit fins ara.

El senyor Majó Garriga diu que la regidora d'Urbanisme ha comentat que aquesta és una obra estratègica, una assignatura pendent de la ciutat des de feia potser un segle. Quan s'acabin finalment les obres de la Reforma, que espera que sigui dins d'aquest any, seguirà pendent l'accés al riu i l'accés a l'estació de la Renfe. Per tant, si aquesta era la gran obra que havia de solucionar aquell espai i encara hi ha pendent això, potser és que l'obra no ha assolit els objectius que s'esperaven. Potser millorarà l'accés a la Seu però amb una inversió molt menor es podia rentar la cara a la plaça de la Reforma i millorar l'accés a la Seu. En cap cas es necessitava una obra d'aquesta envergadura per millorar aquest accés.

Diu que en el fons, no s'ha fet tant una obra urbanística, sinó que el que s'ha fet és un aparcament. Un dels errors a l'hora de refer tot el barri antic és pensar que bàsicament hi ha un problema de manca d'aparcament, quan segurament el que hi ha és un problema d'accés de cotxes o d'un model de mobilitat que es basava excessivament en el cotxe particular.

S'ha comentat que això es basava en un estudi del RAC, i el RACC representa un determinat model de mobilitat, que és respectable però discutible, com tots. En aquests moments hi ha un informe del RACC que s'oposa a convertir la Diagonal en un bulevard o en un passeig i manté que per a la circulació de cotxes s'ha de mantenir igual. Per tant, la visió del RACC sobre la mobilitat no és l'única ni la millor. Potser l'aparcament no era tan necessari perquè la seva ocupació és molt baixa.

La regidora ha dit que ubicar els Jutjats en aquella zona tenia avantatges però el que no creu és que aquesta fos l'única ubicació possible, ja que s'haguessin pogut ubicar al carrer Montserrat, on actualment s'està fent la promoció de FORUM, podent-lo comunicar amb l'edifici antic del jutjats per seguir-lo utilitzant i que no presenti l'aspecte penós que presenta en aquests moments. També s'hagués pogut dedicar tota la inversió en habitatge que FORUM està fent al carrer Montserrat, al carrer Barreres o al carrer del Carme. Amb això el que vol dir és que no és cert que aquesta fos l'única solució possible, sinó que va ser una opció que es va prendre.

La portaveu d'Iniciativa per Catalunya ha dit que, com ell, creia que la Universitat havia d'anar al barri antic, i això sí que hagués canviat radicalment la visió dels manresans i de la gent de fora de la ciutat. Quan es va decidir que la Delegació d'Ensenyament aniria a la carretera de Vic, una Delegació d'Ensenyament que mou cada dia centenars de persones i que, situada al barri antic, per exemple on hi ha l'antic edifici de la Cambra de Comerç, també hagués estat un revulsiu importantíssim per al barri antic, però l'equip de govern va optar perquè anés a la carretera de Vic. O el viver d'empreses i tots els serveis d'ocupació i de foment de l'empresa que van al Palau Firal haguessin pogut venir també al barri antic, i ha estat una decisió que no ha anat en benefici del nucli antic de la ciutat, sinó tot el contrari.

Quan s'ha dit també que amb el local comercial es tenen eines per ajudar a l'empresa i per forçar unes condicions que beneficiïn la ciutat, amb l'actual panorama econòmic amb prou feines hi haurà l'oportunitat que algú faci alguna cosa en aquest local comercial. El més probable és que l'empresa el deixi buit, que EYSA ni tan sols tingui un projecte per a aquest local comercial, i això no és culpa de l'Ajuntament però no es pot pensar que amb aquest local comercial es recuperarà el que s'ha perdut amb el cost afegit i amb tota la sèrie de desencerts que s'han produït fins ara.

El portaveu d'Esquerra ha dit que el barri antic ha sofert un canvi de població i ha augmentat la diversitat. El que ha patit el barri antic és un procés d'empobriment de la seva població i és la zona de Manresa amb la renda per càpita més baixa de la ciutat i això no era així fa quaranta o cinquanta anys. Un dels factors que ha fet que molta gent marxi del barri i que molta inversió privada que hagués pogut anar destinada a rehabilitar edificis del barri antic hagi anat als afores, ha estat la decisió del govern municipal de créixer, i aquests últims vint anys ha crescut com no havia crescut en els últims cent. La febre del totxo ha portat el país a la situació en què està i l'Ajuntament també s'hi va afegir, però si hagués fet un esforç i s'hagués resistit a créixer hagués pogut resistir, potser hi hauria un barri antic molt millor, potser no hi hauria hagut uns pressupostos tan esplèndids, però tampoc ara hi hauria una situació d'endeutament com l'actual i segurament seria una ciutat molt més a la mida de les persones que hi viuen i, a més a més, amb unes potencialitats de futur molt millors que les que tenim. Si el barri antic s'ha despoblat i s'ha empobrit també és conseqüència d'una determinada decisió d'aquest equip de govern de créixer en una altra direcció i que la ciutat s'expandeixi cap a la perifèria i despobli i empobreixi el nucli històric.

Celebra que el portaveu del Grup Socialista reconegui que no es van imposar sancions perquè en aquests moments l'empresa ho hagués pogut utilitzar per entorpir més el procés i com que no hi havia cap més empresa que ho pogués fer, es va haver de cedir, fins i tot quan es va veure que l'empresa no complia els requisits tècnics que se li exigien, però això ja es va veure abans de començar les obres, quan al cap de quatre mesos que havien de portar el projecte constructiu no ho van fer, per tant, aquest Ajuntament i és el que ha intentat explicar abans, ha anat a remolc d'aquesta empresa que ha fet el que ha volgut. L'Ajuntament va prendre una decisió equivocada i a conseqüència d'aquestes decisions una empresa ha tingut de corcoll la ciutat durant gairebé sis anys.

El senyor Javaloyes Vilalta diu que escoltant les opinions de l'equip de govern té la sensació que es basen única i exclusivament en el nyap que representa no la construcció, ni l'edificació, ni la reorientació de la plaça de la Reforma, sinó el que representa la situació en què estem actualment amb parlar del PIRNA i del model de construcció i arquitectura de la ciutat durant la darrera dècada.

És cert que hi ha un paraigües que es diu PIRNA i que es pot parlar i debatre respecte al tema de model d'arquitectura i urbanisme de la ciutat, però avui s'està parlant de la Reforma, avui s'intenta posar negre sobre blanc respecte al per què hi ha hagut uns retards i intentar saber el per què això costarà una factura milionària a la ciutat. Quan s'intenta defugir tot aquest aspecte, quan s'intenta no donar respostes clares sobre la situació sobre la qual l'equip de govern té responsabilitats és quan hi ha una cosa que no quadra perquè el plec de clàusules de l'any 2003, que va ser molt elaborat, i que com deia el senyor Irujo que el març i maig del 2005 es van aprovar totes aquestes modificacions, ara estem al 2010 i és del que es queixa l'oposició, que fa cinc anys i encara no s'ha acabat.

No està bé voler corresponsabilitzar els grups municipals que han donat suport amb tota aquesta acció, desenvolupament i rehabilitació del nucli antic respecte al fet d'haver donat el vot a favor perquè, una cosa és governar i l'altra és gestionar, però, a més a més, cal afegir que han passat cinc anys i els grups de l'oposició, que van donar suport a aquest impuls de projecte, no són corresponsables de cap de les accions negatives que l'equip de govern ha portat a terme a dia d'avui.

Plantejar que com que la modificació del projecte durant l'acció és degut precisament al control que s'ha dut a terme, per què es va votar el març i el maig del 2005? Si tant control hi ha hagut i això ha fet que aquests projectes s'anessin modificant durant aquests anys, què és el que s'està fent? Això és i forma part de la improvisació d'un avantprojecte inadequat i d'un projecte que tampoc tocava, o dels mals càlculs que es van executar o de no haver-se plantejat, o d'haver-se mirat els projectes que fossin adequats, perquè és evident que val més adonar-se dels errors abans que l'obra estigui acabada, però, no és millor mirar-se els projectes abans de començar a fer les obres? Potser l'Ajuntament s'estaria estalviant una factura milionària.

Aquests són els greuges econòmics que haurà de pagar la ciutat, a part dels individuals de la gent que viu en aquest entorn, que s'ha vist malmès durant tots aquests anys, ja no es refereix a la qualitat de vida perquè en el futur serà millor, però sí a les activitats econòmiques i empresarials d'aquell entorn.

No voldria entrar a parlar si els errors són d'uns o altres, el cert és que si a Vitòria en vint anys han rehabilitat el 75%, a Manresa en deu anys li agradaria estar en la mateixa proporció, que dels habitatges del nucli antic de Manresa n'hi hagués rehabilitat el 35 o 40% i no és el cas, i això significa que el PIRNA, representa que sí que era un document que estava bé, però també és cert que ens hem quedat adormits i el document està més que passat de voltes cap enrere.

Quan es parla de la reforma de la façana sud com si fos el paradigma, els Jutjats, el pàrquing..., li cau la cara de vergonya com a regidor d'haver-ho votat a favor.

La reformulació de la façana sud va des de l'entrada del Pont Vell i acaba a la sortida anant cap a Sant Joan i és tot un passadís que inclou: des de la plaça de Sant Marc, la façana de la Seu, la Reforma, l'estació de Renfe, els Jutjats, el carrer Arbonès i la plaça Mil.lenari, i tota la traça del riu, això és la façana sud de Manresa, un component important del PIRNA, i li sap greu que, independentment de quan s'acabi la Reforma, de quan es pugui acabar trepitjant i del cost econòmic que encara es desconeix, que l'equip de govern no sigui capaç de fer un gest d'autocrítica o que, fins i tot en les seves intervencions hi hagi contradiccions, ja que el document d'una Comissió parla que els retards en les decisions de l'Ajuntament i dels serveis tècnics o polítics, han suposat només vuit mesos i en les intervencions orals es parla de deu mesos.

Es pregunta quants mesos realment han configurat aquests canvis que l'Ajuntament, el tècnic, el polític, perquè anava de visita d'obres i deia: -Ara ho fem d'aquesta manera-. Quants mesos ha representat? Quants mesos ha representat una decisió en què es diu: Ara fem una impermeabilització perquè ara volem plantar arbres, quan les obres ja han començat, i l'empresa el que vol és que els signin els documents conforme es fan càrrec d'aquestes despeses i de desviació pressupostària.

Quants mesos han passat des de la seva decisió fins el moment en què l'empresa ha tingut la documentació signada? Aquest impàs també és culpa de l'empresa? L'empresa té molta responsabilitat, però l'actuació política, de govern, administrativa i de gestió de l'equip de govern deixa molt que desitjar.

L'oposició ja no s'esperava que l'equip de govern assumís que ho havia fet malament, però el gest de l'autocrítica sí que és imprescindible, ho és per a la recuperació de la confiança i de l'autoestima de la ciutadania de Manresa. El problema no és quan s'acabarà l'obra, el problema és que d'hipoteques l'Ajuntament en té moltes, però una és la manca de confiança i de generació de confiança que l'equip de govern està projectant cap a la ciutadania i cap a l'exterior de la ciutat a la recerca d'inversions, i aquest sí que és un greu problema que caldria posar-hi remei.

És aquí on es demana que facin passos i canvis perquè aquesta reformulació faci viable aquesta nova generació de confiança de l'exterior envers la ciutat. No es tracta de debatre si ho han fet molt bé a la Parada o a la Concòrdia, es tracta que hi ha un pàrquing que porta mesos, anys de retard amb la seva urbanització i que conforma una gestió negativa de l'equip de govern. El problema del retard de les obres de la Reforma no es pot basar en què ara han sorgit les parets d'un ascensor, l'equip de govern ja ho havia de saber, aquest no és el problema d'aquests mesos de retard.

El problema de la Reforma, que ja porta un sobrecoast de 3 M€ i escaig, és saber de quina manera es farà front als problemes i de quina manera l'equip de govern resoldrà la situació endèmica a què s'ha arribat, no s'espera res més, la ciutadania esperava del resultat d'aquesta Comissió unes pautes a seguir perquè no es tornessin a produir problemes d'aquestes característiques en un futur, i aquí l'únic que es diu és que: Ho estan fent molt bé! I que són magnífics!, i que no ens queixem perquè podria ser pitjor.

El senyor Serra Rovira diu que l'ha sorprès el conjunt de les intervencions de l'equip de govern, que s'ha dedicat a defensar el Projecte de la Reforma, desviant el tema que avui ocupa aquest ple extraordinari, perquè el GMCiU no està posant en dubte el projecte que es planteja, ni el plec de condicions, però l'equip de govern ha dedicat el temps de les seves intervencions en fer una defensa numantina del Projecte de la Reforma.

Els grups de l'oposició, com diuen els dictàmens, entenen que s'ha fet una mala gestió pública, que és molt diferent, i quan el senyor Irujo diu que van voler ser prudents, per al GMCiU aquesta és una acció de debilitat.

A través de la Comissió informativa especial han tingut informació per arribar a unes conclusions que avui es presenten en aquests dictàmens, no per desgastar ningú, perquè la Reforma ja els desgasta sols.

L'únic punt d'autocrítica d'avui ha estat el de la regidora d'Iniciativa, i celebra que un dels tres grups municipals que conformen l'equip de govern tingui una postura una mica més crítica, perquè de les reunions de la Comissió informativa la primera vegada que hi ha hagut autocrítica ha estat en la darrera reunió, la primera en la qual els grups de l'oposició portaven les primeres conclusions, fins llavors ni la regidora ni els tècnics d'Urbanisme van fer cap autocrítica, sinó la defensa del projecte, el seu seguiment i gestió, cap indefinició, cap incompliment.

El GMCiU demana responsabilitats polítiques a l'alcalde perquè les dirimeixi a qui correspongui, entenent que és la regidora d'Urbanisme qui ha gestionat políticament el desenvolupament d'aquesta obra.

Adreçant-se al senyor Irujo comenta que ja sabien que en algun moment o altre voldria treure el fet que alguns dels projectes s'han aprovat amb el consens dels grups presents en aquest Ple, excepte el GMCUP que en algun moment no en formava part, però no deixa de ser curiós que de les coses que s'han aprovat que tenen a veure amb la Reforma, l'avantprojecte s'ha aprovat en un ple extraordinari, el projecte de l'aparcament s'ha aprovat com a sobrevingut, i els d'urbanització per resolució d'Alcaldia.

El GMCiU ha aprovat coses, però amb la informació de què disposava. Si ara disposa de més informació té la posició política que té. Pregunta al senyor Irujo: Passa alguna cosa?.

A continuació diu que no s'ha volgut parlar massa, llevat de la senyora Sensat, de la zona blava. S'ha dit que la Comissió informativa no servia per plantejar el desequilibri o com s'afrontava, però és bo que la ciutadania conegui què pot arribar a costar als ciutadans de Manresa, la rotació del transport de vehicles en les 600 i escaig places de zona blava en els propers onze anys, previsió que el GMCiU ha fet sense cap canvi d'aquí a l'any 2020. El benefici net de la zona blava, deduït el benefici propi industrial, de l'empresa concessionària EYSA per l'explotació de la zona blava serà de 13.308.019 €.

Que la zona blava no és un instrument recaptatori? Entén que la zona blava hauria de ser un element de rotació perquè les polítiques de mobilitat així ho apunten. L'any 2009: 953.451€ de benefici net.

Finalment, i no és la seva voluntat parlar de si la FUB havia d'anar a un lloc o un altre, si el PIRNA o si el comerç està millor o pitjor, algun dia es parlarà de Comerç i molt, però sí que han d'entendre que en el transcurs dels últims anys hi ha hagut un model d'urbanisme, que s'hi pot estar d'acord o no, però que el GMCiU i ell personalment no hi estan d'acord.

És una forma de fer de la qual discrepen i molt legítimament volen plantejar alternatives si la ciutadania els dóna aquesta oportunitat, però avui es parla de la Reforma, però en el fons s'està parlant d'unes formes de fer en matèria urbanística amb les quals el GMCiU no hi està d'acord, com tampoc ho està amb com ha quedat el projecte de la plaça Catalunya, que tampoc agrada a la ciutat.

Es podria fer una consulta popular, o no, per valorar si a la gent li agrada estar engabiada a la plaça Catalunya, o si els agrada o no com està la plaça Valldaura, o el

parc de Can Font, o que en lloc de donar-los facilitats se'ls donin innumbrables procediments d'obstacles que fan que la gent perdi la paciència i l'estima cap a la ciutat de Manresa. Fa poc s'ha desencallat l'acord amb la taula de constructors, cosa que celebra, però han estat quatre anys parlant de desavinences per milímetres en alguns casos.

El model urbanístic és amb el qual el GMCiU no està d'acord. La Reforma, un projecte emblemàtic en el seu moment, ha acabat essent emblemàtic d'aquelles coses que no convé fer, de mala gestió pública, d'incompliments de contractes, de manca d'autoritat política, i aquest és el debat d'avui.

El GMCiU, quan ha hagut de votar les coses les ha votat i potser s'haurà equivocat alguna vegada, no diu que no, però avui no era qüestió de desviar el contingut.

La senyora Mas Pintó diu que efectivament la Comissió es va centrar amb l'anàlisi dels retards i l'anàlisi del cost. Considera que en la Comissió es van donar suficients arguments com per justificar tant una com l'altra, però sembla que no els van saber valorar.

Hi ha retards que poden ser atribuïbles a determinades decisions de l'Ajuntament, que no nega, siguin vuit o deu mesos, però ja es discutirà en l'expedient sancionador corresponent i efectivament hi ha hagut un sobrecoast que es justifica pels projectes que s'han aprovat.

En referència al senyor Javaloyes, que deixa entreveure que molts d'aquests retards han vingut derivats per diferents canvis de criteri que es produïen a l'interior de les visites d'obres, que serveis tècnics de l'Ajuntament anaven donant ordres contradictòries, diu que és cosa completament falsa perquè l'actuació dels serveis tècnics es basa en el seguiment exhaustiu del projecte i projectes aprovats, mai hi ha hagut instruccions contradictòries. El fet de la impermeabilització que apunta era per la mancança del projecte d'urbanització, que va fer necessari introduir aquesta modificació.

En resposta als ingressos de la zona blava que parlava el senyor Serra diu que no ha fet la multiplicació però que els ingressos de la zona blava són els previstos en el plec de clàusules, el qual garanteix l'equilibri de la concessió a través d'un determinat percentatge de negoci per part de l'empresa perquè sinó aquesta posaria els diners al banc i no faria aquesta inversió.

És molt fàcil dir que tindrà uns ingressos de 13 milions, no ho nega, però li pregunta si ha comptat amb tots els altres elements, l'oferta, l'impost de societats, etc. En qualsevol cas exposa una xifra que d'entrada és molt esgarrifosa però que compleix les premisses del plec de clàusules i com bé ha dit no el discutiran ara perquè l'objectiu és l'actuació de la Reforma, el cost i els retards que s'han produït.

La senyora Sensat Borràs diu que és el moment de presentar alternatives davant de coses que no funcionen. Amb el GMCUP hi ha temes amb sintonia conceptual potent com la universitat i el concepte de barri antic, però a la vegada són l'antítesi de com entenen la possibilitat de construir aquests models.

Pensa que no és just dir que aquest govern d'esquerres en tots els mandats que porta, ha fet un model de ciutat de creixement. El barri de la Parada una part ja era existent i també era un altre cul de la ciutat com el barri antic. Un barri obrer, que creix en un moment determinat, i que està buit absolutament d'equipaments i de serveis públics, per tant, les obres que s'han fet en els darrers anys a la Parada, intenten respondre a un model de compactar la ciutat, és molt diferent.

Al barri antic és on hi ha més habitatges buits i Manresa no és una excepció de Catalunya. No diu que Manresa tingui un rànquing acceptable, però tothom ha vist ciutats on a la seva part històrica i més envellida, hi han anat a viure aquelles persones amb menys recursos, i situar-hi només administracions o serveis públics que a les tres del migdia tanquen no ajuden a revitalitzar aquests espais.

Entén que distribuir serveis de capitalitat a la ciutat, no només al barri antic sinó a carretera de Vic o a altres espais, és una bona opció si físicament és possible.

Enllaçant amb les manifestacions del GMPPC i de CiU creu que l'equip de govern ha fet i fa autocrítica, una altra cosa és que cadascú tingui unes expectatives diferents, però no es pot dir que no es fa autocrítica i la voluntat és de present i de futur perquè Manresa no acaba amb la Reforma, i és lògic que parlant de la Reforma es pugui qüestionar l'urbanisme de la ciutat.

Quan el senyor Serra diu que el GMCiU és una alternativa perquè entén l'urbanisme d'una altra manera, l'haurà d'explicar avui, no el juny del 2011.

El debat de la reforma és un debat necessari i quan l'oposició va proposar-ho, l'equip de govern no s'hi va oposar i és valent per part de l'equip de govern que durant un any s'estigui discutint un tema com aquest, que genera malestar a la ciutadania en general i sobretot a la gent que viu en aquella zona del barri, i és un pas indiscutible que aquest govern accepta que això no ha funcionat prou bé, i a partir d'aquí hi ha hagut capacitat d'arribar a dos o tres acords que es pot mirar de concretar encara més, de cara a nous projectes per tal que es pugui fer millor.

S'ha reconegut que estratègicament potser no es va valorar prou bé la decisió d'aplicar sancions però ara aquesta decisió sí que està presa, per això quan l'equip de govern diu que hi ha diferents factors per saber quina serà la factura de la reforma s'ha d'esperar i com diu la CUP és cert que no se sap què serà el local. Quan Iniciativa parla del local de la Reforma no és que doni per fet que allà hi haurà activitat o no, però el valor va per metres i pel lloc on està.

L'espai on està ubicat aquest aparcament és un cul de la ciutat, no és al centre, és el centre històric, simbòlic, però no és real, i l'aposta del pàrquing pretenia que un dels elements puntals que és el seu patrimoni arquitectònic, una història important de petjada que té Manresa, més el comerç, fos el motor d'aquella zona.

Quan el RACC deia que qualsevol aparcament soterrat a la ciutat i en ciutats com Manresa, no fa els diners amb mobilitat, no és una ciutat on va entrant i sortint gent constantment, aquí la gent si aparca serà per a una estada d'hores llarga, o per raons laborals o perquè va a fer encàrrecs, Manresa no és Barcelona. Conclusió, si el preu de superfície no és semblant o igual al soterrat, i qui ha d'aparcar no li surt millor, difícilment agafarà l'opció de soterrat i, si a més a més es vol un barri antic de qualitat per als residents i vianants que hi vulguin anar, estratègicament la decisió d'un aparcament era importantíssima per al conjunt i com a motor del barri antic.

El senyor Perramon Carrió diu que el senyor Majó ha comentat que algunes decisions de l'equip de govern sobre ubicacions d'equipaments de caràcter supramunicipal a la ciutat no ha atès les condicions o no ha tingut en compte espais del nucli antic. El conjunt de les decisions d'ubicació d'equipaments com per exemple l'oficina d'Ensenyament de la Generalitat, han estat meditates, valorades i no cabien en alguns dels espais que el senyor Majó ha comentat, entre d'altres coses es va valorar l'edifici dels Jutjats, la Cambra de Comerç, però queden molt per sota de les necessitats.

Les decisions preses de vegades no s'expliquen amb tota la seva extensió, són opinables però tenen un fonament al darrera.

El problema del nucli antic de Manresa és que la rehabilitació va començar massa tard comparat amb altres ciutats i això ha fet perdre possibilitats.

Una altra qüestió és que l'estructura de propietat del nucli antic també feia molt difícil la intervenció, és una estructura molt trossejada on determinades implantacions és molt difícil situar-les i la intervenció pública va anar a actuar en punts claus que alguns s'han anat completant com el sector Quatre Cantons, el sector Via Sant Ignasi carrer Montserrat, on el teixit d'edificacions i d'espais permetia una intervenció més plausible i valorada com a estratègica.

En relació a les paraules del senyor Serra que ha sembrat com a una ombra de dubte sobre el moment de l'aprovació dels projectes per una banda, de l'avantprojecte de l'aparcament, i per altra, del plec de clàusules. Diu que el senyor Serra en aquells moments no hi era però li pot afirmar que en aquell moment es va explicar amb plenitud i amb molt detall a tots els grups de l'oposició, a part del propi govern, i és per aquest motiu que va ser votat per tots els grups perquè tenien la convicció que el plantejament que es feia era correcte. D'una altra manera hi hauria hagut una posició d'abstenció o més d'ambigüitat per part dels diferents grups municipals.

També vol afirmar que quan diuen que el govern no fa autocrítica no és cert perquè en la Comissió es va anar donant informació i va ser en el moment de fer valoracions, primer hi va haver un document més tècnic que sintetitzava tot el procés, que l'equip de govern va fer autocrítica i li sembla que la proposició que avui es porta amb el número 6, signada per tots els grups municipals és autocrítica, ja que reconeixen tot un conjunt de coses, que el planteig del disseny de la concessió no va ser prou acurat en el tema dels costos, per tant no hi havia una valoració prou completa dels costos, i en això coincideixen. Que el seguiment hauria d'haver estat més exhaustiu en el moment que hi havia incompliments i també que hi ha hagut alguns problemes de comunicació i de no explicar prou bé el motiu dels retards en aquest projecte.

Diu que no està d'acord que hi hagi hagut ni improvisació ni perjudici econòmic, en tot cas hi va haver un càlcul erroni en l'avantprojecte dels costos globals, i tampoc un error de plantejament del projecte com planteja el GMCUP.

L'equip de govern també comparteix el projecte que s'està executant, però alhora manifesta també la insatisfacció pel retard de l'obra, que creu que tots els grups municipals i la ciutadania comparteixen, i també vol deixar clara la confiança i la voluntat que aviat aquest sigui un espai compartit per la ciutadania, amb la convicció que serà un projecte valorat i que en un futur proper es podrà veure completat amb les inversions que falten al conjunt de la façana sud, de manera que es completi aquest projecte ambiciós de ciutat que transforma radicalment tot aquest espai, que dona un valor lúdic a l'espai proper al riu, que resol temes d'accessibilitat i també la configuració de tot el conjunt de la façana de la ciutat.

Acaba dient que votaran favorablement el punt 6, però desfavorablement el conjunt de proposicions que ha plantejat l'oposició pels motius que ha exposat.

El senyor Irujo Fatuarte incideix en les paraules que el senyor Perramon ha esmentat. Entén que l'oposició voldria que l'equip de govern votés favorablement tots els dictàmens que presenten, però ja saben que no és possible no per manca de voluntat de votar-los sinó perquè argumentalment l'equip de govern discrepa amb els arguments presentats. No creu que es pugui fer una excepció de manca d'autocrítica quan l'equip de govern accepta la constitució d'una Comissió informativa especial, no

posa cap tipus de trava a documentar i a donar tot tipus d'explicacions durant tots els mesos que ha durat la Comissió. Davant de la petició de convocatòria d'un ple extraordinari no solament no posa cap trava sinó que es mostra diligent perquè es convoqui, això ha estat dit i remarcat a l'inici d'aquest Ple, i en el dictamen sisè admet en dos punts d'acord dues actuacions en què l'equip de govern exerceix una suficient autocrítica.

Quan ha fet referència a les sancions respon al senyor Majó que potser no l'ha entès bé, perquè de vegades li dóna una mica de volta a les seves paraules, ha expressat textualment el següent: "També la pròpia regidora admet que la complexitat de l'actuació hauria d'haver comportat un seguiment més exhaustiu del seu desenvolupament, fent ús dels instruments sancionadors previstos davant dels incompliments per part de l'empresa". Per tant, admetia el que es diu en el segon acord del dictamen sisè, autocrítica. I ha dit: "Ara bé, faig una pregunta i plantejo una hipòtesi de política-ficció". En cap moment ha dit que aquest equip de govern va a deixar de sancionar l'empresa com a conseqüència de..., sinó que, efectivament, a la vida no és tot blanc o negre, veritat o mentida. La veritat és polièdrica, i com ha dit abans, l'art de governar no sempre es fa mitjançant un exercici d'autoritat, sinó també en l'exercici de la prudència i de l'acompanyament perquè les coses arribin a bon terme.

En resposta a les paraules del senyor Serra lamenta que algunes coses el crispin, però és veritat que el GMCiU durant quatre plens, dos el 2003 i dos el 2005, va donar suport total i absolut a l'actuació de la Reforma. I això no és un intent d'amagar res, és un intent de recordar-li que alguns d'aquells plens ja portaven algunes de les modificacions que esmenten i que després han donat peu a una mala gestió pública de l'obra.

No es queda únicament amb què el GMCiU estigui d'acord amb l'actuació sinó que ja portaven implícites modificacions que després van tenir una repercussió sobre l'obra. Això no és amagar res, és recordar una actuació concreta. I ho diu perquè tan veritat pot ser que l'equip de govern tracti d'amagar el que els interessi com que els grups de l'oposició tractin de posar de relleu el que també els interessi.

Quan fan menció a la capacitat d'autocrítica li agradaria també que alguna vegada reflexionés que l'autocrítica no és exclusiva d'unes persones o grups, l'autocrítica és exigible a qualsevol comportament humà, i de la mateixa manera que discrepa de l'equip de govern té tot el dret del món a discrepar d'ells, i això no està fet amb ànim d'amagar res.

Quan el president del GMCiU en un d'aquests plens que diu que l'equip de govern tracta d'amagar això, llegeix l'acta del Ple que literalment diu: *"Avui s'han de felicitar tots els membres del Ple perquè aquesta obra es desenvolupa en una zona molt important per a la ciutat com és el barri antic i ha estat reclamada durant molt de temps pels col·lectius, pels veïns, per molta gent i segurament pels ciutadans. Creu que és important que hi hagi hagut la capacitat suficient per poder convèncer una empresa molt important perquè vingués i acceptés un plec de clàusules tan complex".* I finalment; *"S'alegra perquè no s'aconseguirà només guanyar places d'aparcament sinó que significa una reforma urbanística important d'una zona de la ciutat i, per tant, canviarà la fisonomia d'un lloc tan emblemàtic com és la Seu i tota la zona propera".*

En aquests plens a què feia referència, perquè també s'ha de saber escoltar el que un tracta de dir, en els plens del 2005, aquell Ple va aprovar i va donar suport a les propostes de projecte constructiu presentades per aquesta regidora que incorporaven

importants modificacions. Per tant, no vulguin tampoc restar importància al fet que el que s'ha fet ha estat fet sota mandat corporatiu.

Pel que fa a la pregunta del senyor Serra li respon que sí que passa alguna cosa. El senyor Serra li ha fet una última pregunta. Passa alguna cosa senyor Irujo?. No sap el que pot o no pot passar, només li dirà que una pregunta feta d'aquesta forma desafiant i gairebé xulesca, l'únic que pot dir-li és que ara entén quin tipus d'exercici d'autoritat és al que ell es refereix quan parla d'autoritat política, perquè aquestes preguntes i aquestes insinuacions són freqüents en les seves intervencions, i de la mateixa manera que el senyor Serra demana un exercici d'autocrítica, insisteix, que l'autocrítica hauria d'estar molt repartida.

El senyor Javaloyes Vilalta diu que com que s'ha insistit molt per part d'algú que el 2005 aquest plenari va votar a favor, creu que per part del GMPPC ja s'ha fet un gest d'autocrítica, que potser havien de ser mes curosos, però com que s'ha fet per mandat corporatiu aprovat per aquest grup municipal també, per això té el dret d'exigir i de demanar responsabilitats perquè van donar suport i van votar a favor d'aquests projectes i d'aquests canvis, canvis que després s'han multiplicat per no sap quants, que ni han vist ni han sabut, projecte que s'ha reformulat, per bé, segur, però s'ha reformulat i com que no ho han votat i si ho van fer, tot el procés fins a la seva adjudicació, insisteix que tenen el dret i el deure d'exigir i de demanar responsabilitats. En una empresa normal aquests responsables ja estarien acomiadats perquè no s'està parlant de qüestions menors, sinó d'una desviació pressupostària milionària per a la ciutat.

Pel que fa a l'autocrítica recorda que el dictamen núm. 6 fa pena que l'autocrítica de l'equip de govern només hagi aconseguit dos punts d'acord i manllevats perquè el tercer fa plorar.

Llegeix l'acord 1: *"... En futures actuacions d'aquestes característiques caldrà partir d'un document tècnic on es fixin de manera concreta els costos"*, reformulats per l'equip de govern, ho ha dit la portaveu d'Iniciativa, i pregunta: Per què no d'un executiu?, o va reformular-ho l'equip de govern?

Llegeix el punt 2. *"La complexitat de l'actuació hauria d'haver comportat un seguiment més exhaustiu del seu desenvolupament per part de l'equip de govern, fent ús dels..., sense esperar a la finalització de les obres."*

Diu que l'equip de govern en les seves intervencions ha posat en dubte fins i tot aquest punt d'acord, de la seva necessitat o idoneïtat. Aquest és el consens que l'equip de govern ha aportat en aquest document perquè alguna cosa es voti a favor.

Pel que fa al punt 3, que parla dels retards excessius que no s'han sabut explicar, la culpa la tindran els de premsa per no haver-se sabut explicar bé a la ciutadania.

La responsabilitat és d'aquell que exerceix les mateixes actuacions de la seva feina i del dia a dia.

El senyor Serra Rovira diu que el senyor Perramon i el senyor Irujo han fet al·lusions a si hi havia autocrítica o no n'hi havia. Diu que ell ha format part d'aquesta Comissió, el senyor Perramon també, però el senyor Irujo no n'ha format part i és ben cert, i a les actes també es pot remetre, que fins a l'últim dia no hi va haver autocrítica, i que és a conseqüència que els grups de l'oposició posen sobre la taula documents de conclusions que donen a entendre una certa crítica, lògica per altra banda perquè treuen les seves pròpies conclusions, al cap de la següent trobada és quan apareix un paper amb algunes conclusions.

Pregunta: És així o no?. Per tant, pot deduir que no hi va haver durant tot un any autocrítica? Se'n pot desprendre això o no?

Creu que sí i, per tant, ha trobat a faltar aquesta manca d'autocrítica.

Que després s'arribés a un punt d'autocrítica amb el dictamen núm. 6 és molt poca cosa. L'autocrítica ha anat en aquests termes i ja que s'ha recordat un portaveu del GMCiU que no era ell mateix, ressaltarà que en el Ple extraordinari del mes de febrer de 2003, el portaveu en aquell moment, president del GMCiU, senyor de Puig, deia: *"Anuncio el vot afirmatiu del Grup de Convergència al dictamen per considerar que és un bon plec de clàusules i perquè l'objectiu que es pretén aconseguir coincideix amb el de CiU, però no pot donar suport a l'equip de govern respecte a la forma i a la gestió amb què s'ha portat políticament aquest tema endavant."*

Demana al senyor Irujo que no s'enfadi i no s'ho prengui malament, però en la seva darrera intervenció li ha recordat massa al senyor Canongia i li agradaria més tornar a retrobar-lo a ell.

El senyor Irujo Fatuarte respon al senyor Serra que no s'enfadi perquè la diferència entre el senyor Canongia i ell és tan gran com la que ell segurament pot tenir amb qualsevol altra persona que pugui pensar del seu grup polític.

El senyor Alcalde intervé per agrair el to del debat i per aclarir que pel que fa als ingressos nets a què el representant del GMCiU feia referència, als 13 milions, diu que s'està parlant d'ingressos nets, no de beneficis nets, per tant, per no confondre, una cosa són ingressos nets i una altra beneficis nets, i si agafen el plec de clàusules ho podran veure.

Els representants de Convergència diuen que d'aquests hi hauran tretze milions de beneficis nets. Ja portaran els papers i en la propera comissió ja ho demostraran.

En el plec de clàusules una cosa és l'ingrés net i una altra és el benefici net i és el que volia que quedés clar.

Diu que un cop acabades les obres es treballarà pel reequilibri econòmic i que no tinguin cap dubte que hi haurà sanció, i no una multeta. Si s'ha dit que hi hauria un 75% atribuïble a l'empresa hi ha d'haver una multa quantiosa que ha d'ajudar molt al reequilibri econòmic.

Un altre element, com és el local comercial, ha de tenir més rendiments, i respon al senyor Majó que en aquests moments potser no és la millor època per treure rendiments a un local comercial, però és una concessió a 50 anys i aquí també s'hi ha de treure rendiments per ajudar al reequilibri.

Pel que fa a la concessió de la zona blava aquesta només jugarà en termes de mobilitat, no de rendibilitat econòmica per fer-ho quadrar.

També ha quedat clar que és un projecte que va ser validat per tots i una altra cosa que es qüestiona és la gestió del projecte.

La remodelació de la plaça de la Reforma és un projecte que va generar moltes expectatives positives per a la ciutat. Farà deu anys amb la posada en marxa del concurs d'idees per l'ordenació de la façana sud i no creu que sigui exagerat que tots plegats es van il.lusionar amb aquest projecte, perquè en el fons volien una plaça de la Reforma i el seu entorn nou.

Mostra d'això va ser l'aprovació per unanimitat de la modificació del Pla General que havia de permetre aquesta modificació. Aleshores es va viure amb una doble oportunitat, la d'endreçar una part crítica de la ciutat, la porta d'entrada al nucli antic, una assignatura pendent de fa molts anys, com algú esmentava, però també una bona oportunitat per reforçar l'atractiu i el servei del centre comercial, sobretot quan hi va lligat un pàrquing. Expectatives i il·lusions que s'han anat desinflant en els darrers temps i s'ha de reconèixer.

Els endarreriments, més o menys justificats, han sembrat desànim entre veïns i ciutadans en general, que tots plegats han viscut amb dolor, amb impotència, els ajornaments dels terminis que s'anaven patint i que privaven de tenir aquest projecte fet realitat. Hi ha hagut també un desànim comprensible lligat amb aquests ajornaments successius, que han allargat les incomoditats de les obres, especialment entre els veïns i els comerciants de la zona, posant a prova la seva paciència fins al límit i s'ha d'agrair la seva comprensió perquè són els que ho han patit directament.

Aquest estat d'ànim negatiu ha escampat la sensació d'una oportunitat perduda, però aquesta és una sensació falsa perquè malgrat haver patit un procés accidentat i ple d'entrebancs la nova Reforma manté intactes les oportunitats de millora del sector, tant en termes de qualitat de l'espai públic com d'accessibilitat o de relació amb el conjunt de la façana sud. Potser ha fallat el procés i algú n'ha donat mostres però encara s'és a temps de gaudir-ne els resultats.

L'alcalde sotmet el dictamen núm. 1 a votació i el Ple el rebutja per 13 vots negatius (8 GMS, 3 GMERC i 2 GMICV-EUiA), i 11 vots afirmatius (8 GMCiU, 2 GMPPC i 1 GMCUP).

L'alcalde sotmet el dictamen núm. 2 a votació i el Ple el rebutja per 13 vots negatius (8 GMS, 3 GMERC i 2 GMICV-EUiA), i 11 vots afirmatius (8 GMCiU, 2 GMPPC i 1 GMCUP).

L'alcalde sotmet el dictamen núm. 3 a votació i el Ple el rebutja per 13 vots negatius (8 GMS, 3 GMERC i 2 GMICV-EUiA), i 11 vots afirmatius (8 GMCiU, 2 GMPPC i 1 GMCUP).

L'alcalde sotmet el dictamen núm. 4 a votació i el Ple el rebutja per 13 vots negatius (8 GMS, 3 GMERC i 2 GMICV-EUiA), i 11 vots afirmatius (8 GMCiU, 2 GMPPC i 1 GMCUP).

L'alcalde sotmet el dictamen núm. 5 a votació i el Ple el rebutja per 13 vots negatius (8 GMS, 3 GMERC i 2 GMICV-EUiA), 10 abstencions (8 GMCiU i 2 GMPPC) i 1 vot afirmatiu (1 GMCUP).

L'alcalde sotmet el dictamen núm. 6 a votació i el Ple l'aprova per unanimitat dels 24 membres presents, i, per tant, esdevé acord plenari amb el contingut que ha quedat reproduït.

L'alcalde aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya número..... i correlatius fins el número....

El secretari

Vist i plau
L'alcalde